

ISSN 2012 - 6700

கெழ் - 26

பூந்காவனம்

கலை இலக்கிய சமூக சந்திகை

தியத்தலாவ எச்.எஸ். ரிஸ்னா

பூந்காவனம் இலக்கிய வாட்டம்

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

அங்கு இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட கவர்தைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்ற
நயந்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம் தனது முப்பதாண்டு நிறைவேயொட்டி
தேசிய ரீதியாக நடத்திய திறந்த மட்டக் கவிதைப் போட்டியில் படைப்பாளி
தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா முதலாம் இடம் பெற்றுள்ளார். கொழும்பு
தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வின் போது இவருக்கான சான்றிதழும்
ஜியாயிரம் ரூபா பணப்பரிசும் வழங்கி வைக்கப்பட்டது.

பூங்காவனம்

தோற்றம் - 2010 மே 30
இதழ் 26 - 2016 செப்டம்பர்
ISSN 2012 - 6700

விருதம் ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எச்.எப். ரில்னா
டப்ஸியு.எம். வஸீர்

ஆலோசகர்

ஏ.சி. ஜீர்னா முஸ்தபா

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F. Rimza
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத் திற்கு காசை வைப் பிரிட்டு அதன் பற்றுச் சீட்டை அனுப்ப வேண்டும். காசுக் கட்டளை யாயின் (M.F. Rimza - Dehiwala Post Office) என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும் அனுப்ப வேண்டும். காசோலை யாயின் குறுக்குக்கோடு இடப்படாத காசோலையை M.F. Rimza எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனிப் பிரதி	- 100/=
தபால் மூலம்	- 140/=
வருட சந்தா	- 600/=

தொடர்புகளுக்கு

“Poongavanam”

21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-

poongavanam100@gmail.com

Website:-

www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-

0094 (0) 775009222

0094 (0) 719200580

புதிய ஆக்கங்களும், இச்சஞ்சிகை பற்றிய விமர்சனங்களும் எதிர் பார்க்கப் படுகின்றன. நூல் விமர்சனத் துக்கு அனுப்புபவர்கள் நூலின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு

படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.

செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியர்

குழுவுக்கு உரிமையுண்டு.

உருங்கான்ஸ் இரு நிமிபாம்

பூங்காவனம் இதழ் 26 இனாடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி.

இளம் கலைஞர்களுக்காக வெளியிட்டு வரும் பூங்காவனம் இதழில் பல காத்திரமான முத்த இலக்கியவாதிகள் 25 பேரின் நேர்காணல்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் ஏற்கனவே இடம்பெறச் செய்திருந்தேன்.

பல வழிகளிலும் ஆதரவழித்து வரும் முத்த இலக்கியவாதிகளின் வேண்டுகோளுக்கும், ஆலோசனைக்கும் இணங்க இனிவரும் பூங்காவனம் சஞ்சிகைகளில் பல நூல்களை வெளியிட்டு, இலக்கிய உலகுக்கு ஆக்கபூரவமான பங்களிப்புக்களைச் செய்து வரும் இளம் படைப்பாளிகளையும் இடைக்கிடையே பூங்காவனம் நேர்காணலின் ஊடாக அறிமுகப்படுத்த உத்தேசித்திருக்கின்றேன். அந்த வகையில் எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்களின் நேர்காணலை 26 ஆவது இதழில் இடம்பெறச் செய்திருக்கிறேன்.

எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்கள் இலக்கிய உலகத்தில் பாடலாக்கம், கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், நூல் விமர்சனம் ஆகிய பல்துறைகளில் ஈடுபட்டு வரும் இளந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த காத்திரமான ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளி. இதுறையில் இவர் 09 நூல்களை வெளியிட்டிருப்பது இவரது ஆளுமைக்கான சான்றாகும். பூங்காவனம் இதழிலும் இவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது.

1965 ஆம் ஆண்டு யூனெஸ்கோவினால் (UNESCO) பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச எழுத்தறிவு தினம் செப்டம்பர் மாதம் 08ஆம் திகதி அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் 95 வீதத்திற்கும் மேற்பட்டோர் எழுத்தறிவுள்ளவர்களாக கணிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். கல்வியின் மூலமே ஒரு சமுதாயத்தை உயர்நிலைக்கு கொண்டு செல்ல முடியும். அதே போல் எழுத்தறிவுள்ளவர்களால்தான் இலக்கியம் படைக்க முடியும். கல்வியானது எவ்வளவு மனிதனுக்கு அத்தியவசியமாகிறதோ கலை இலக்கியமும் அதேயளவுக்கு அத்தியவசியமாகின்றது. ஏனெனில் மூனையின் விருத்திக்கு கல்வி துணையிருப்பது போல, மனதின் எழுச்சிக்கு கலையார்வமே துணை நிற்கின்றது.

வாழ்வியல் யதார்த்தங்களை அச்சொட்டாக படம்பிடித்துக் காட்டுவது இலக்கியமே. இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடியாக நோக்கப்படுவதன் காரணமும் அதுவே. எனவே பயனளிக்கும் எழுத்துக்களினாடாக சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திடுவோம். இலக்கியத்தை நேரிக்கும் அனைவரும் நல்ல சிந்தனைகளை மனதில் பதித்திடுவோம்!!!

ஆசிரியர்

பூங்காவினுமிலே

நேர்காணல்

தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

கவிதைகள்

பதுளை பாஹிரா
பி.ரி. அலீஸ்
திக்வல்லை கமால்
மருதார் ஜமால்தீன்
எம்.எஸ்.எம். சப்ரி
மிகிந்தலை பாரிஸ்
என். சந்திரசேகரன்
ஆ. முல்லைதிவ்யன்
காத்தான்குடி ருஷ்தா

சிறுகடைகள்

குசை எட்வேட்
ஏ.சீ. ஜீரீனா முஸ்தபா
எம்.எம். அலி அக்பர்
ச. முருகானந்தன்
எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
ரிம்ஸா முஹம்மத்

நால் மதிப்பீடு

பதுளை பாஹிரா

எழுத்தாளர் அறிமுகம்

வாசகர் கழுதம்

நாலகப்புங்கா

நேர்காணல்

தியத்தலாவ எச்.எம். ரிஸ்னா

நேர்கண்டவர் - ரிம்ஸா மஹம்மத்

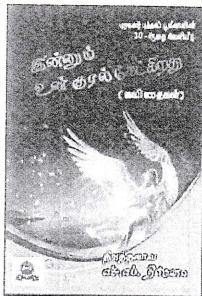
உங்கள் பிறப்பிடம், கல்லூரி வாழ்க்கை, தொழில் அனுபவம் பற்றக் குறிப்புகள்?

இயற்கை வண்ண எழில் கொஞ்சம் தியத்தலாவையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவள். எனது தந்தை கே.எம். ஹலால்தீன் அவர்கள். தாயார் பீ.பூ. நலீஹா அவர்கள் (ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்). நான் கவுகொல்லை அல் பத்ரியா முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், வெலிமடை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், பண்டாரவளை சேர் ராசிக் பரீட் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் எனது கற்றல் செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்தேன். தனியார் நிறுவனங்களில் கணினிப் பயிற்சிப் பாடநெறிகளை நிறைவெச்து, பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் இதழியல்துறை பாடநெறியைப் பயின்றேன். தற்போது கல்வி அமைச்சின் கல்வி வெளியிட்டுத் தினைக்களத்தில் பணி புரிகின்றேன்.

கவுதை எழுதும் ஆர்வம் எப்படி வந்தது? இந்த ஆற்றலை எப்படி வளர்த்துக் கொண்டார்கள்?

இயற்கை அழகு என்னில் பல கற்பனைகளை விதைத்துவிட்டதாலும், இயல் பிழையே வாசிப் புப் பழக்கம் எனக்குள் அதிகரித்துக் காணப் பட்டதாலும் எழுத் துத் துறையில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பெற்றது. அதற்கான ஆரம்பகால முயற் சியாக எனது பாடசாலை பாடக் கொப்பிகளின் கடைசிப் பக்கங்களில் நான் சின் சீ. சின் ன் கவிதைகளை எழுதியிருக்கின்றேன். அவற்றை எதேச்சையாக கண்டுவிடும் நண்பர்கள் அவற்றைப் பாராட்டும் போது உள்ளுக்குள் மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

அதுவரை எனது வீட்டார் அறியாதிருந்த இறைவன் தந்த இந்த ஆற்றலை நான் பாடசாலை மட்டங்களில் கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசில் மற்றும் சான்றிதழ்களைக் கொண்டுவந்து காட்டியபோது அறிந்துகொண்டார்கள். வாழ்த்தினார்கள். பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புமாறு சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் முதன்முதலாக நான் எழுதியனுப்பிய கவிதை பிரசரிக்கப்பட்டதைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்தேன். அதிலிருந்தே என் எழுத்துப் பயணம் ஆரம்பமானது.

உங்களது முதலாவது ஆக்கம் எந்தே, எப்போது வெள்வாற்றினா?

2004 ஆம் ஆண்டு மெட்ரோ நியூஸ் பத்திரிகையில் காத்திருப்பு என்ற தலைப்பில் எனது முதலாவது கவிதை வெளியானது. அந்த அனுபவம் கூட அலாதியானது. ஏனெனில் வழைமை போல நான் வாசிப்பதற்காகவே பத்திரிகையைப் புரட்டினேன். கவிதைகள் கருப்பு எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருந்தன. கவிதைப் பக்கத்தை ஆழ்ந்து வாசிப்பதற்கு முதல் ஏனைய பக்கங்களையும் பார்த்துவிட்டு இறுதியில் கவிதைகளை என் கண்கள் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன. அப்போதுதான் கறுப்பு பெட்டியில் வெள்ளை எழுத்துக்களாக என் கவிதை பிரசரிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். கனவா என்று எண்ணினேன். அந்தத் தருணம் மறக்க முடியாதது.

படையீலஸ்தீயர் துறையில் சமார் எந்தனை வந்த காலம் பண்யாற்று வருத்திரீக்கள்? இதுவரை எந்தனை நால்களை வெளியிடு செய்துள்ளீர்கள்?

சமார் 12 வருடங்களாக எனது எழுத்துப் பயணம் தொடர்கின்றது. ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டதுபோல் எனது வாசிப்பும் குடும்பத்தாரின் ஒத்தாசையும் எனக்கு மிகப்பெரிய பக்கபலமாக இருந்தபோதிலும், இன்று புத்தகங்களை வெளியிட்டு அறியப்பட்ட எழுத்தாளராக மாறிய ஒரு தருணம் இருக்கின்றது. அந்தத் தருணத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தது (ஸில்லா முஹம்மத்) நீங்கள்தான். உங்களுக்கு என் முதற்கண் நன்றிகளைத் தெரிவிக்க வேண்டியது என் கடமையாகும். இதுவரை 09 நால்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றேன். அவை:-

01. இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது (கவிதை) - 2012
02. வைகறை (சிறுகதை) - 2012
03. காக்கா குளிப்பு (சிறுவர் கதை) - 2012
04. மரத்தில் முள்ளங்கி (சிறுவர் கதை) - 2012
05. வீட்டிற்குள் வெளிச்சம் (சிறுவர் கதை) - 2012
06. இதோ! பஞ்ச காய்கள் (சிறுவர் கதை) - 2012
07. திறந்த கதவள் தெரிந்தவை (விமர்சனம்) - 2013
08. நட்சத்திரம் (சிறுவர் பாடல்கள்) - 2014
09. மெல்லிசைத் தூறல்கள் (பாடல்கள்) - 2016

மெல்லைசைத் தாங்காக் நால் உங்கள் பாடல்களை மாந்தரம் உள்ளடக்க வெளியிடப்பட நாலா? மெல்லைசைத் தாங்காக் என்ற உங்கள் பாடல் நால் பற்ற சொல்லுங்கள்?

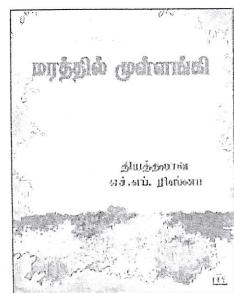
அம். எனது 36 பாடல்களை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை நாலாக வெளியிட்டேன். இப்பாடல்கள் ஆன்மீகம், சமூக அக்கரை, மனித நேயம், பெற்றோரின் பெருமை, காதல் ஆகியவற்றுடன் இன்னும் பல பாடுபொருள்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மெல்லிசைத் தாங்காக் என்ற இந்ந நாலுக்கு அணிந்துரையை பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்களும், வாழ்த்துரையை திருமதி. ரதி தேவசந்தரம் அவர்களும் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அத்துடன் பின்னட்டைக் குறிப்பை கவிஞர் வ.ஜி.ச. ஜெயபாலன் அவர்கள் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். நாலை வாசித்தவர்கள் பாடல்கள் குறித்து மிகவும் பாராடிப் பேசினார்கள். இந்தப் பாடல் துறையினுடாக நான் பல எழுத்தாளர்களது அறிமுகங்களைப் பெற்றிருக்கின்றேன். அது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாகும்.

பாடல் நூற்றுக்கு எஞ்சிட ஆர்வம் பற்றி?

எனது தாயார் இஸ்லாமிய கலை நிகழ்ச்சிகளுக்காக இஸ்லாமிய பாடல்களை இயற்றுவார். அதை நான் நான்கு அவதானித்திருக்கின்றேன். அதே போல பாடசாலைத் தோழிகளுடன் சேர்ந்து சில பாடல் மெட்டுக்களுக்கு நான் பாடல் வரிகளை எழுதிருக்கின்றேன். அதன் பிறகு அண்மையில் ரூபவாஹினி அலைவரிசையில் இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சிக்கு பாடல் எழுதும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அத்தோடு மண்வாசனையில் மகரந்தப் பூக்கள் என்ற 11 பாடலாசிரியர்களின் பாடல்கள்டங்கிய இறுவட்டிலும் எனது பாடல் இணைக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது. மேலும் பல இசையமைப் பாளர்களின் பார்வைக்கு எனது பாடல்களை அனுப்பியிருக்கின்றேன். நேரம் கூடிவருகையில் வரிகள் இசையைப் பெற்று பாடலாக வெளிவரும்.

தயவுத்தையை எழுதுவதற்கும், பாடல்களை எழுதுவதற்கும் எம் ஶாந்தர்யான வீதியாசத்தை உணர்க்கிற்கள்?

கவிதைகள் ஒரு சீரான நடையில் எழுத வேண்டும் என்ற வரையறைக் குள் அடங் கு வதில் வை. உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி கருத்துச் செறிவுடன் புதுக் கவிதையாகவோ மற்றுக் கவிதையாகவோ எழுதப்படுகின்றது. பாடல்களைப் பொறுத்தளவில் பல் லவி, அனுபல் லவி, சரணம் ஆகியன ஒன்றுக் கொன்று ஒத்த கருத்துடையனவாகவும்

முதலாம் சரணமும் இரண்டாம் சரணமும் வார்த்தைப் பிசகின்றி ஒரே தாள லயத்துடன் பாடக்கூடிய விதத் திலும் அமைந்திருத்தல் அவசியமாகும். அத்துடன் இவை ரசிகர்களின் முனுமுனுப்புக்கு ஏற்றாற்போன்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கொண்டும், அழிய கந்பனைகளைக் கொண்டும் அமைந்திருப்பது அவசியமாகும்.

நொலைக்காட்சி, வாளைக்காலி உஷ்ணம் பாடல்கள் ஒன், ஒல்பறிப்பிட்டள்ளனவா?

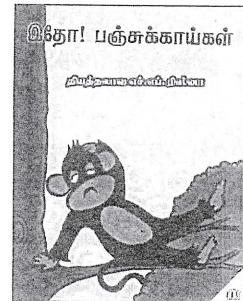
இன்பங்கள் பொங்கும் இரு பெருநாளிலே என்ற எனது பாடல் இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தான்த்தின் நேந்தரா அலை வரிசையில் திரு. போனி ஹஸன் அவர்களால் இசையமைத்துப் பாடப்பட்டது. அத்துடன் மக்காவில் பிறந்த மாணிக்கமே என்ற பாடல் ஈழத்து இசை முரச பாடகர் கலைக்கமல் அவர்களாலும் இசையமைத்து பாடப்பட்டுள்ளதுடன் அவர் வெளியிட்ட மண் வாசனையில் மகரந்தப் பூக்கள் என்ற பாடல் இறுவட்டிலும் வெளிவந்துள்ளது. இப்பாடல் இலங்கை வாளொலி மூல்லிம் சேவை நிகழ்ச்சிகளிலும் ஒவிபரப்பபட்டுள்ளன.

நீங்கள் எழுநிய பாடல் வர்ங்களை பாடக்கின் நூலில் கேட்குங் போது உஷ்ணாது மனோந்தை எப்படியிருக்குங்?

அந்த மகிழ்ச்சியை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்திவிட முடியாது. நாம் எழுதிய வரிகளின் இன்னொரு கலைஞரின் இசைக்கும், குரலுக்கும் உட்பட்டு ஒரு பாடலாக வெளிவருகின்றபோது அதை ரசிக்கும் முதல் ரசிகனாக பாடலாசிரியரே காணப்படுவார் என்பது என்னாலில் நிஜமானது.

தவிஞர்கள் சல்லி மல்லைசைப் பாடல்கள் எழுதுவதை அங்கரை காட்டுவது ஏன்?

கவிஞர்கள் பொதுவாக இளகிய மனம் படைத்தவர்கள். அவர் கஞ் கு கிடைக் கின்ற அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் படைப்பாக்கம் செய்யும் தீர்ண் அவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் மெல்லிசைப் பாடல்களுக்கான இலகுவான வரிகளை எழுதிவிட அவர்களது உள்ளம் துடிக்கின்றது. அதேபோல இசையமைப்பாளர்கள் பாடல் எழுதுவதற்காக அநேகமாக கவிஞர்களையே நாடுகின்றார்கள். இதன் காரணமாக இத்துறையிலும் ஈடுபாடு காட்ட கவிஞர்களால் முடியுமாக இருக்கிறது என்னாம்.

இதுவரை எந்தனை பாடல்களை எழுதியிருந்திர்ஜின்ஸ்?

இதுவரை 70 தொடக்கம் 80 வரையான பாடல்களை எழுதியிருக்கின்றேன். இவை தவிர பல பாடல்கள் இன்னும் முழுமைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. தொழில் நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும், ஏனைய துறைசார்ந்த பண்டபுக்கள் காரணமாகவும் முழுதாக இத்துறையில் ஈடுபட முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுகின்றமை இந்தப் பின்னடைவகுக்குக் காரணம். எனினும் ஓய்வுநேரங்கள் கிடைக்கும் வரை காத்திருக்காமல் நேரம் ஒதுக்கிக்கொண்டு என் பாடல் களை வெகு சீக்கிரம் அழகாக செதுக்கிக்கொள்வேன்.

நின்றை பாடல்கள் எழுதால் போது கூடுதலாக எந்தனை கையைப்படுத்தி எழுதியிருக்கின்றை?

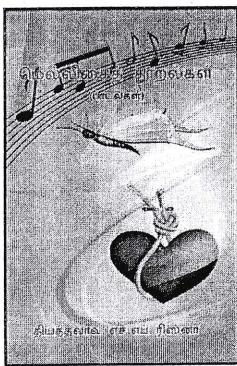
இசையமைப்பாளர்கள் பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளைச் சொல்லி பாடல் வரிகள் எழுதித் தருமாறு கேட்டபார்கள். சில அமைப்புக்கள் பாடல் போட்டிகள் குறித்த தலைப்புக்களைத் தந்து பாடல்களை எழுதுமாறு பணித்திருக்கும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர, என் மனதுக்கு குத்தாலமளிக்கக் கூடிய எல்லா சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்தி நான் பாடல்களை எழுதியிருக்கின்றேன். எழுதி வருகின்றேன்.

ஒரு பாடலை வழி நடத்துவது இனை இல்லது / மூட்டு எஸ்றால் இப்பேர் பாடலார்யர்யூன் யாச்சினைப்பி எப்படி இறைக்கிறது?

சில பாடலாசிரியர்கள் இசைக்கு பாட்டெழுதுவார்கள், சிலர் பாடலாசிரியர்கள் தாம் ஏந்தனவே எழுதி வைத்த பாடல் வரிகளை இசையமைப்பாளர்களிடம் கொடுப்பார்கள். சில இசையமைப்பாளர்கள் தேவைப்பட்டால் தமக்கு ஏற்றாற்போல சொற்களை மாற்றிக் கொள்வார்கள். இன்னும் சிலர் இசையமைப்பாளருடன் ஒன்றாக இருந்து பாடலை உடனே எழுதுவார்கள். எந்த வகை என்றாலும் பாடலாசிரியர் தன் கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டி விட்டு பாட்டெழுதும் சூழ்நிலையே காணப்படுகின்றது. வரியோ, இசையோ தளித்து நின்று பாடலை வழிநடத்துவது இயலாத காரியம். வரியும் இசையும் நன்றாக இருந்தால் பாடல் சிறப்பாக அமையும்.

தற்காலம் யாடல்களுக்கு தீயள் குறைவு இதுபற்ற என்ன சொல்கிறீர்கள்?

இத்தகைய மனப்போக்கு சிலரிடம் காணப்பட்டு வருவது உண்மை. அதற்கான காரணம் பழைய பாடல்கள் கருத்து சென்றிருந்தது அமைந்திருந்தது மக்களும் பாடல்களை விரும்பி ரசித்தமையாரும். அது போல அவை காலத் தால் அழியாத இசையைப் பெற்றிருந்தமையுமாகும். இன்று பல இசையைப்பாளர்கள் உருவாகியதன் பின்னணியில் மனதில் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய இசையைப்படிக்கள் மிகவும் அரிதாகக் காணப்படுவதுடன் அனேக பாடல்கள் இரட்டை அர்த்தம் தரக்கூடிய, கிளர்ச்சியூட்டக் கூடியனவாக இருப்பதால் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை பாடல் கேட்பதற்கும் பாடுவதற்கும் அனுமதிப்பதில்லை. அதுதவிரு இன்று சமூக வலைத்தளத்தில் அதிக நேரம் செலவிடும் பலர் ஒரு கலைஞரின் படைப்புக்களை பார்ப்பதைவிட வீணாக நேரம் கழிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்கள்.

உங்களுக்கு கடைத்த யரசுகள், வந்துகள் பற்றிக் குறிப்புங்கள்?

பரிசுகள்

- 2011 ஆம் ஆண்டில் ஜனசங்கதய என்ற இலக்கிய அமைப்பின் மூலம் தேசிய ரீதியாக நடைபெற்ற திறந்த சிறுக்கதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பத்திரமும், புத்தகப் பரிசும்
- 2011 ஆம் ஆண்டில் யாழ் மூஸ்லிம் வலைத்தளம், இருக்கிற சஞ்சிகையுடன் இணைந்து நாடாளாவிய ரீதியில் நாடாக்கிய திறந்த கவிதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பத்திரமும், பணப்பரிசும்
- 2011 ஆம் ஆண்டில் மலை நாட்டு ஏழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய சிறுக்கதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பத்திரமும், பணப்பரிசும்
- 2012 ஆம் ஆண்டில் யாழ் தொண்டைமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகா வித்தியாலயம் மற்றும் கண்டா நற்பணிச் சங்கம் இணைந்து நடத்திய தேசியமட்ட திறந்த சிறுக்கதைப் போட்டியில் பாராட்டும் பத்திரமும், பணப்பரிசும், பதக்கமும்
- 2014 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியாக தேசிய மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட கம்பன் கழக கவிதைப்போட்டியில் இரண்டாம் இடம் பெற்றமைக்கான சான்றிதழும் வெள்ளிப் பதக்கமும்

- 2015 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியாக தேசிய மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட கம்பன் கழக கவிதைப்போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றமைக்கான சான்றிதழும் தங்கப் பதக்கமும்
- 2016 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பளை கலை இலக்கியக் களம் தேசிய ரீதியில் நடத்திய திறந்த மட்ட கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றமைக்காக சான்றிதழும் பணப்பரிசும்

விருதுகள்

- ◆ சிறந்த பாடலாசிரியர்
- ◆ சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளர்
- ◆ காவிய பிரதீப்
- ◆ எழுசுடர்

எந்தொலத் தீட்டாங்கள் பற்றுக் குறிப்புங்கள்?

இன்னும் இரண்டு கவிதை நூல்களும், ஒரு பாடல் நூலும், சிறுவர் பாடல் நூலும் கைவசம் இருக்கின்றன. அவற்றையும் வெளியிட வேண்டும் என்பதே தற்போதைய திட்டம்.

புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு என்ன கூற வீரும்புக்ரீதர்கள்?

எழுத்தாளராக பரிணமிக்க விரும்புபவர்கள் ஏனைய காத்திரமான எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் யாவற்றையும் வாசிக்க வேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் ஒருவர் பிரபலமாக வேண்டும் என்றோ முகப்புத்தகத்தில் மூழ்கிக் கிடப்புதனாலோ அல்லது பலர் லைக் இடுகின்றார்கள் என்பதற்காகவோ தான் ஒரு பெரிய எழுத்தாளர் என்று என்னும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, யதார்த்த நிலையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். கவிதைகளை மாத்திரம் எழுதுவதால் எழுத்தாளராக முடியாது. இலக்கியத்தின் ஏனைய பக்கங்களையும் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். வாசிப்பில் அதிக ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும்!!!

நாட்காட்டிலோடு நாட்

பதுளை பாஹிரா

அதிர்வஷ்ட நாட்களாகவோ
துரத்திர்வஷ்ட நாட்களாகவோ
மனிதனை
ஆனுமைப்படுத்தும் தாள்கள்!

அழுவதும்,
ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிவதும்
நியதிக்குள் வரையப்பட்ட
நாட்களின் சக்தியே!

வாழ்வின் கணக்குகளை
கணித்துக்காட்டி,
ஓடும் காலத்தை
ஒசையில்லாமல் குறைத்துவிடும்..
விதியின் பாதை
விசனங்களையேற்படுத்தினாலும்,
மதியுள்ளவன் தளராமல்
வழிதேடி வாகை சூடுகிறான்!

கரையும் காலத்தின்
பெறுமதி புரிந்து
செயற்படுகிறான் சாமர்த்தியசாலி..
விரையும் அனுபவ ரேகைகள்
முதிர்ந்தும்

பலனடையாத சோம்பேரி,
திரும்பிப் பார்க்கிறான்..
திருத்தங்களில்லாத
பொழுதுகள் மருட்டும்!

பிறப்பிற்கும், இறப்பிற்கும்
இடைப்பட்ட வாழ்க்கைக்குள்
நிரணயிக்கப்படும் சட்டங்கள்!

நியதி பிசகாத கலண்டர்
கணக்குகள்!

மனக்கணக்கு போடும் மனிதன்
தவறுவது இயற்கை..
நியமம் மாறாத நாட்காட்டி விடயம்
மயானம் வரை நிழலாக
நிறைந்து வரும்!

சாதகங்களையும், பாதகங்களையும்
சந்திக்கும் மனித மனங்கள்
யதார்த்தத்தின் வழி தெளிந்து,
பயணத்தில் சக்தி பெறுவதும்,
முக்தியடைவதும் தனித்துவம்!!!

சறுக்கை

பயண இன்றையவர்ம்

காசை எட்டோல்

திருகோணமலை பேருந்து நிலையத்தில் வந்து நின்றார் இராமசாமி. தோளில் மாட்டியிருந்தது தோலப்பை. அது உய்பிரிஞ்சுந்தது. கையில் சிறியதொரு கைப்பை தொங்கி ஆடிக்கொண்டிருந்தது. வெள்ளை வேட்டியும் பலஞ்சு நிற பாலாமனியும் போட்டிருந்தார். அசல் தமிழன் என்று காட்டுவதாயிருந்தது. வயதும் அறுபதோ எழுபதோ இருக்கும். ஆசிரியராகவோ உத்தியோகத்தராகவோ இருந்து இப்போது ஓய்வு பெற்றவராயிருக்கும். வயதால் முதுமையை எட்டினாலும் அவர் முகத்தில் ஒரு வசீகரம் இருக்கவே செய்கிறது. இளமைக்காலத்தில் எப்படியெல்லாம் இருந்திருப்பாரோ என்று என்னத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அமைதியான சுபாவம் என்று தெரிகிறது. பேருந்து நிலையம் பரப்பாகவே காணப்பட்டது. பிரயாணிகளும் அவதி அங்கலாய்ப்போடு அங்குமிங்கும் அலைவதாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் இராமசாமி அமைதியாகவே அங்கு நடமாடினார். அவர் தண்கள் மூக்குக் கண்ணாடியூடாக ஒவ்வொர் பேருந்துவின் பேர்ப் பலகையை பார்வையிட்டுச் சென்றது. யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரைக்கண்டதும் அவர் முகத்தில் சிறு மலர்ச்சி. ஏறிக் கொண்டார்.

ஆசனங்கள் எல்லாம் நிரம்பிவிட்டன. இரண்டு மூன்று பேர் நின்று கொண்டிருந்தனர். இவர் மனைவியோடு வருவதானால்தான் ஆசனப்பதிலு செய்வது வழக்கம். தனித்து பயணிப்பதானால் எப்படியோ சமாளிப்பேன் என்ற தெரியம். மேல் ராக்கையில் பெரிய பையை செருகி வைத்து விட்டு கைப்பையோடு நடுக்கம்பியில் சாய்ந்தபடி நின்றார். இன்னும் சிலர் ஒவ்வொன்றாய் இரண்டிரண்டாய் வந்து சேர்ந்தபடி இருந்தனர். நிற்கும் இடத்திலும் நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் நடத்துனர் வந்து சிட்டைகளை கொடுத்து காசை வாங்கி தன் பெரிய சட்டைப்பையில் திணித்துக் கொண்டிருந்தார். இராமசாமியிடம் வந்து “ஜூ எங்க?” “யாழ்ப்பாணம்” “எத்தின்” “ஒண்டுதான்” அவன் சிட்டையைக் கொடுத்தான். வேண்டிப்பார்த்தார். மூண்ணாற்றி எழுபது. இவர் புன்னைக்கத்தார். இவர் யாழ்ப்பாணம் சம்பந்தம் செய்த புதிதில் ஜந்து ரூபாய் தான். காலம் எவ்வளவு வேகமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இவர் ஜந்நாறு ரூபாயை நீட்டினார். அவன் சிட்டையை வாங்கி பின் பக்கமாக குறித்துக் கொடுத்தான். மிச்சம் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. ஞாபகமாக கேட்டால் தான் கிடைக்கும். இவர் மற்றியில் எத்தனையோ தடவை மிகுதி காசை தவற

விட்டிருக்கிறார். அவர்களும் வேண்டும் என்றுதான் இப்படிச் செய்கிறார்களோ என்னவோ. “ஜீயா தூர்ப்பயணம். கிட்டவா இறங்குற ஆக்கள் சீற்றப்பார்த்து இருங்கோ” நடத்தனர் சொன்னான். மனிதாபிமானம் இன்னும் சாகவில்லை. கொஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

சற்று நேரத்தில் வாகனம் புறப்பட்டது. இப்போது இராமசாமியின் கண்கள் சக பிரயாணிகளை எல்லாம் சுற்றி வளைத்து நோட்டமிட்டது. பெண்கள் ஆண்கள் சிறுவர்கள் இளையோர் முதியேர் பேரினம் சிற்றினம் என்று சகலரும் சமமாக வீற்றிருக்க அவ்வுர்தி சுமந்து சென்றது. இங்காவது சமத்துவம் நிலவுகிறதே.

ஆனால் துருக்கித் தொப்பிக்காரர் ஒன்றாகக் கூடிக்கதை பேசினர். சிங்கள மொழி சிங்களவரோடே சல்லாபித்தது. தமிழ் தமிழரோடு கொஞ்சி விளையாடியது. நின்று பயணிப்போரில் இராமசாமி மட்டும்தான் சற்று வயதானவர் போல் தெரிகிறது. எத்தனையோ இளக்கள் காலுக்கு மேல் கால் போட்டவாறு ஓய்யாரமாக இருந்து கொண்டு நின்றபடி அசைந்தாடும் ஆரணங்குகளை இரசித்தபடி பகிடி விட்டுச்சிரித்தபடி இருக்கின்றனர். இராணுவத்துக்கு மட்டுமா இருக்க மனம் இல்லை.

பாட்டொலி கேட்டது ஒலிப்பேழைழுடாக. ஒரே துள்ளலிசைதான். சொகுச வாகனங்களில் நெற்றிக்கு மேலாக காணொளிப் படங்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். ஒரே அடியும் உடையும் தான். ஒரு தட்டில் வான மண்டலத்தில் பறந்து வந்து விழுவான். நம்ப முடியாத புழு. ஆடல்பாடல் என்றால் இடுப்புக்குக் கீழே தான் கூட ஆடும். ஒரே குண்டி நெளிப்புத்தான். இராமசாமி வீட்டில் தொலைக்காட்சி பார்ப்பவர்தான். முரசு அலையைத்தான் கூடுதலாக பார்ப்பார். பழைய படங்கள் பாட்டுக்கள். எவ்வளவு அபினயங்கள். ஒவ்வொரு அங்கமும் கதை சொல்லும். இப்போது ஒலிப்பெட்டியிலிருந்து வரும் பாடல்கள் சிங்களப் பாடல்களாகவே இருந்தன. இனி வவுனியா வந்த பிறகுதான் தமிழ்ப்பாட்டுகள் ஒலிபரப்பாகும். போக்குவரத்துச்சேவை நடத்தபவர்களுக்கும் இன முரண்பாட்டை சமாளிக்கும் சிக்கல் இருக்கவே செய்கிறது. இராமசாமிக்கு இக்கால துள்ளல் இசையை மட்டுமல்ல, சிங்கள இசையை துப்பவாக இரசிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஒரே வித தாளலயம்தான் பைலா மெட்டுத்தான் எல்லாப் பாடல்களிலும்.

ஹூரவப்பொத்தானயில் வாகனம் தரித்து. கொஞ்சப்பேர் இறங்குவதும் ஏறுவதுமாயிருந்தனர். பெரும்பாலும் பேரினம்தான். சில இருக்கை காலியாவது தெரிந்தது. இராமசாமி ஒரு இருக்கையில் போய்மர்ந்தார்.

அந்த இருக்கையில் இருப்பவர் ஒரு சிங்களச் சகோதரர் என்று தெரிகிறது.

அவருக்கு ஆஜானுபாகுவான் தேகம். யன்னலோரத்திலிருந்து சற்று விலகி சரிந்து இரு தொடைகளையும் விரித்து சாவகாசமாக ஒய்யாரமாக கம்பீரமாக வீற்றிருந்தார். அது இரண்டு பேர் இருக்கும் இருக்கை இவர் ஒன்றை இடத்தை தமதாக்கிக் கொண்டார்.

சற்று முன்னால் ஒரு பெண் இருந்து காலியான இடம்தான் இது. அவள் வெகு சௌகரியமாக இருந்து வந்தே பயணித்தாள். இராமசாமிக்கு நின்று கொண்டு போவது இலகுவாகப்பட்டது.

கெப்பற்றிக்கொல்லாவையை அண்மிக்கும் இடத்தில் பேருந்து நின்றது. அது காட்டுப்பிரதேசம் போலிருந்தது. தூரத்தே ஆங்காங்கே குடிசைகள் தென்பட்டன. யாரும் இறங்கவே இல்லை. ஒரு பெண் மட்டுமே ஏறினாள். வயிறு உப்பியிருந்தது. உடம்பும் வீங்கியிருந்தது. முகத்தில் வரட்சி. மலர்ச்சியில்லை. தட்டுத்தடுமாறி கம்பியை பிடித்துக்கொண்டு நின்றாள். நடத்துனர் இவளோடு சிங்களத்தில் உரையாடி தன் அலுவலை முடித்துக் கொண்டார். கையிலேயும் சுமை. வயிற்றிலும் சுமை. வாகனக் குலுக்கல் வேறு. திரை நிறுத்தம் (பிரேக்). இவைகளால் அவள் அவஸ்தைப்பட்டாள். மற்றவர்களின் பார்வைக்கு அவள் சர்க்கஸ் காரிதான். வேடிக்கைக்கதொன். இராமசாமிக்கு தன் இருக்கையில் இருப்பது என்னவோ போலிருக்கிறது. எழுந்து விட்டார். அப்பெண்ணுக்கு சைகை காட்டினார் வந்து அமர்ந்து கொள்ளுமாறு. அந்தப் பெண்ணின் கண் கலங்கியது நன்றிப் பெருக்கால்.

இப்போது இராமசாமி மீண்டும் நின்ற நிலையில் பிரயாணம். இளமைக்காலத்தில் என்றால் இவை எல்லாம் உல்லாசம். அப்போது உடலில் தென்பிருந்தது. மன வளம் அற்று இருந்தது. இப்போது மனவளம் இருக்கிறது. உடல் வளம் நலிந்து போகிறது. மனதோடு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறது. இராமசாமிக்கு நின்று கொண்டு தொங்கிக் கொண்டு பயணிப்பது கொஞ்சம் சித்திரவதையாக இருந்தது. என்றாலும் ஒரு மனிதப் பிறவிக்கு மனிதாபிமான உதவி செய்தது அவர் மனதை நிறைத்தது.

என்றாலும் அவர் உபத்திரவம் அதிக நேரம் நீடிக்கவில்லை முன்னிருக்கை காரர் ஒருவர் குரல் கொடுத்து சைகை செய்து தன் அருகில் அமருமாறு வேண்டினார். யன்னல் ஓரமாக ஒதுங்கி தன் உடலையும் ஒடுக்கி குறுக்கி இருக்க ஏற்பாடு செய்தார். இப்போது இராமசாமி சௌகரியமாக இருந்து வந்தார். ஒகப்பையை திறந்து ஒரு புத்தகத்தை வாசிக்கத் தொடங்கினார். சிறிது ஒய்வு கிடைத்தால் கானும் எதையாவது வாசிப்பது அவர் வழக்கம். பக்கத்தில் இருக்கும் தடித்த ஆசாமிக்கு இவரோடு உரையாடப் பிரியம். ஆனால் அவருக்கு தமிழ் வரவே வராது. இவருக்கு விளங்கவே விளங்காது. ஆனாலும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டனர்.

அந்த கர்ப்பணிப்பெண்ணும் இடைக்கிடை திரும்பிப் பார்த்து முறுவலித்தாள். அந்த புன்னகைதான் எவ்வளவு அழகானது. இன்னும் என்னென்னவோ உதவிகள் செய்ய வேண்டும் போலிருந்தது.

இப்பவும் சிலர் நின்றே பயணித்தனர். அவர்களில் ஆண்கள் பெண்கள் என்று கலந்தே நின்றனர். கொஞ்சம் வயதானவர்களும் இருந்தனர். இராமசாமி பின்னேயும் முன்னேயும் திரும்பி அவர்களை எல்லாம் ஒரு பார்வை பார்த்தார். இவர்களில் சிலர் திருகோணமலையில் ஏறியதில் இருந்து தொங்கிக் கொண்டுதான் சிரமப்பட்டு பயணிக்கின்றனர். இவர்கள் என்ன குறையக்காசு கொடுத்தவர்களா இப்படி பயணிக்க? உலக வாழ்க்கையை இப்படித்தான் முன்டியடித்து முன்னுக்கு வந்தவர்கள் வசதியான இடங்களை உரிமையாக்கிக் கொள்வார்கள். நலிந்தவர்கள் பின் தள்ளப்பட்டு இழிந்து கொண்டே போவார்கள். ஆனால் நலிந்தவர் நல் வாழ்வு பெற்றால் அடுத்தவரை திரும்பியும் பாரார். படித்த புத்தகத்திலும் வாழ்க்கை அனுபவத்திலும் அவர் இப்படி எவ்வளவோ கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

வாகனம் வேகமாக ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. இரு கரையும் காற்று அமோகமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. காட்சிகளும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இராமசாமி வாசிப்பில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்தார்.

நீண்ட நேரம் ஓடிக்கொண்டிருந்த வாகனம் ஓரிடத்தில் தரித்தது. கடைகள் அதிகமிருந்த சிறு நகர்பகுதி. பல வாகனங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக ஒரு பெரிய சாப்பாட்டுக்கடைக்கு முன்னால் தான் அவைகள் நின்றன. சாப்பாடு, சிற்றுங்கி, பானங்கள் என்று எல்லாம் வகைவகையாக அங்குண்டு. ஏன் கழிவறை வசதிகளும் அங்குண்டு. சாப்பாட்டு அறைக்கு அடுத்தாக பிரதான அறை என்ன தெரியுமோ? கழிவறை. இன்ன காரணங்களாலோ என்னவோ அங்கு ஏகப்பட்ட வாகனம் நிற்கும் சாரதிக்கும் நடத்துனருக்கும் இலவச சாப்பாடு விருந்தோம்பல் என்றும் கேள்வி.

இராமசாமி இயற்கை உபாதைகளை முடித்து, தன் பிரயாண வாகனத்தை குறி பார்த்து நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார். பின்னாலிருந்து வந்த தடித்த ஆசாமி இவர் கரம் பற்றி கூட்டிக்கொண்டு போனார். அவர் புன்னகை நல்லெண்ண சமிக்கையை காட்டியது. அந்த உணவகத்துக்கே கூட்டிச்சென்று இவரை அமரச்செய்து சிற்றுங்கி தேனீர் எல்லாம் வரப்பண்ணி சிறு விருந்தோம்பல் செய்தார். இருவரும் ஒன்றும் பேசவில்லை. பேசவும் இயலாது. புன்னகையால் அந்த பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டனர். ஏனிந்த மனமாற்றும் இவருக்கு? கர்ப்பினிப் பெண்ணை நினைத்துக் கொண்டார் பயண வாகனம் புறப்பட ஆயுத்தமானது. அழைப்பொலி பெரிதாய் வலித்தது. தங்கள் சிரமபரிகாரங்களை முடித்தவர் பாதி முடிக்காதவர் பாதி என்று எல்லோரும்

அவதி அவதியாக வந்து ஏறினர். புதிதாகவும் வந்து ஏறிக்கொண்டனர். முண்டியடித்து முன்வந்தோர் காலியான ஆசனங்களை தமதாக்கினர். தாம்தித்தவர் நின்று தொங்குவோரோடு சேர்ந்து கொண்டனர். எப்படியோ வாகனம் மீண்டும் புறப்பட்டு போய்க்கொண்டு இருந்தது. இந்தப் பாதையும் காட்டுப் பிரதேசம் தான். ஆங்காங்கே சிறுசிறு குடில்கள் தென்படும். கொஞ்சம் குடிசனம் காணப்படும் இடத்தில் தறிப்பிடத்தில் பேருர்தி நின்றது. ஒன்றிரெண்டு பேர் ஏறினார்கள். நடத்துனர் சிட்டை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு சிறுவனுக்கும் நடத்துனருக்கும் வாக்குவாதமாக இருந்தது. சிறுவனுக்கு பன்னிரெண்டோ அதுக்கு ஒன்றிரெண்டு கூடவோதான் இருக்கும் வயது, உடை அழுக்காகவும் அலங்கோலமாகவும் இருந்தது. வறுமைக் கோலம் தான்.

சிங்களத்தில் இருவரும் உரையாடினாலும் இவருக்கு என்ன பிரச்சனை என்று விளங்கிவிட்டது. சிறுவன் கொடுத்த காச காணாது. இருபதோ முப்பதோ குறைகிறது. நடத்துனர் அவனைக் கையில் பிடித்து இழுத்து வாகனத்தையும் நிறுத்தி வெளியே இழுத்து போட முயன்று கொண்டு இருந்தார். எல்லோரும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தனர். இராமசாமிக்கு அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க இயலவில்லை. நடத்துனரை அழைத்தார். அவன் இவரைப் பார்த்தான். தன் சட்டையில் இருந்த சிட்டையை எடுத்து நீட்டினார். “என்ற மிச்சக்காச இன்னும் தரல். பொழயனர் காச எடுத்துப் போட்டு மீதிக்காச என்னட்ட தாரும்.” அதிகாரமாக பேசிய அவர் அதிரோலி எல்லேரையும் அதிர வைத்தது. சரி பிரச்சனை முடிந்தது. அதோடு விடவில்லை. இராமசாமி சிறுவனை அழைத்து தன் இருக்கையில் அமர்த்தி தான் எழுந்து நின்று கொண்டார். மீண்டும் நின்று தொங்கும் பயணம். வாகனம் வவுனியாவை நோக்கி ஓடிக்கொண்டு இருந்தது தொங்கிக் கொண்டும் இருந்த படியும் பிரயாணிகள் பயணித்துக் கொண்டும் இருந்தனர் என்றாலும் இப்போது நின்று பயணிப்போரில் இராமசாமி தான் வயதானவர். இளமைக்காலம் என்றால் இதைப் பொருட்படுத்த மாட்டார். இப்போது சிரமமாகவே இருந்தது. என்றாலும் இந்த மனக்குறை விரைந்து தீர்வதாகி விட்டது. ஒரு இளைஞன் எழுந்து கொண்டான். தன் இருக்கையில் அமருமாறு வேண்டினான் சிங்களத்தில். இராமசாமி நன்றிப்பெருக்கோடு அவனைப் பார்த்து புன்னகைத்து அமர்ந்து கொண்டார். பல முகங்கள் கணிவாக அவரைப் பார்த்து புன்னகைத்தன. அவர் ஏறிய போது ‘உம்’ மென்றிருந்த முகங்கள் அவை.

பேருந்து வவுனியாவை நெருங்கி விட்டது. தற்போது பேரினத்தார் வெகுவாய் குறைந்து விட்டனர். வாகனம் வவுனியாவை அடையலாயிற்று. பேருந்து நிலையம் கடைகளாலும் சனங்களாலும் வெகுவாய் அமளிப்பட்டு காணப்பட்டது. இராமசாமிக்கு முந்திய காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. அதிகமில்லை பிரச்சனை குடேறும் முன்னம் இந் நிலையத்தில் ஒன்றோ

இரண்டோ கடைகளும் நாலோ ஜந்தோ பேரின் நடமாட்டமாகவுமே இருந்தது.

பலர் இறங்குவதும் ஏறுவதுமாக இருந்தனர். இராமசாமி சாவகாசமாக தன் இருக்கையில் அமர்ந்து கையேடு ஒன்றை படித்துக் கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பானம் நோக்கி கொஞ்ச தூரம் போன பின் தான் நாலில் இருக்கும் கவனத்தை எடுத்து பிரயாணிகள் இடத்து மேயிவிட்டார். இப்போது நின்று நெருக்குவாரப் பட்டு அவதிப்பட்டு பயணிப்போரே பெருவாரியாகக் காணப்பட்டனர். எங்கும் தமிழ் குரலே ஓலித்தது. சனங்களின் ஓலியை அடக்கிக் கொண்டு தமிழ் பாடல்கள் பேரோலியாய் ஓலித்ததுக் கொண்டு இருந்தது.

இராமசாமியின் பார்வையில் ஒரு காட்சி சகிக்கமுடியாததாய் இருந்தது. ஒரு பெண் ஒரு கைபிடியில் ஒரு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு மிகுந்த அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். இன்னும் ஒன்றிரண்டு வயோதிப மாதுக்கள் நிற்கவியலாமல் வேதனைப்பட்டனர். தனியொருவனால் எல்லோருக்கும் உதவி செய்யவா முடியும்? இராமசாமி எழுந்துகொண்டு கைக்குழந்தைக் காரியை தன் ஆசனத்தில் அமர்த்திக் கொண்டார். “நன்றி ஜயா.” என்றாள் அவள். படித்த பண்பான பெண்போலும் அவள்.

இராமசாமி கைப்பை ஆடு நின்றே பயணிக்கலாயினார். இப்போது நடுக்கம்பி கிட்டவில்லை. இருக்கையொன்றின் பின் பக்கத்தில் சாய்ந்தபடி நின்றிருந்தார். அது கொஞ்சம் இதம் கொடுத்தது அவருக்கு. வாகனக் குலுக்கல் திமிர நிறுத்தம் யாவுக்கும் அந்த சாய்வுத் தளம் தாங்கி உபகாரம் செய்தது. கொஞ்ச நேரம் சென்றிருக்கும் பெண் குரல் நாராசமாய் ஓலித்தது. “பொம்புளைகளோடு முட்டாம பயணிக்க உம்மால ஏலுதில்லையோ? வயது பேணாலும் சேடை விடுகிற புத்தி போக மாட்டுதாமோ?” இந்த குரலுக்கு உரியவர் நிறைய நகைகள் போட்டிருந்தார். சேலையால் மூடிக்கட்டி பூவும் பொட்டுமாக இருந்தார். பெரிய இடத்து பெண்போலும். பார்வையாளர்கள் பலரும் இராமசாமியை பரிகாசமாயே பார்த்தனர். நல்ல வேளை ஒருவரும் அடி போடவில்லை “ஓருவரும் முட்டாமல் பயணிப்பதானால் தனி வாகனத்தில் தான் போக வேண்டும்” என்று சொல்ல நினைத்தார் ஆனால் சொல்ல வில்லை.

பாவம் இராமசாமி. அடுத்த பக்கம் இருந்த ஒரு பெரிய மனிதரின் இருக்கையின் பின்பக்கம் சாய்ந்தபடி தன் பயணத்தை தொடர்ந்தார். அந்த பெரிய பிரமுகரும் என்ன சொல்வாரோ? யாழ்ப்பானம் போய்ச் சேரும் மட்டும் இதே நிலையிலேயே பயணித்தார் இராமசாமி. அந்த தமிழ் மண்ணில் அவருக்காய் இரங்குவார் யாரும் இல்லை!!!

வாழ்க்கைச் சுநிதல்

சங்கிலித் தொடராய்
வாழ்க்கைகப் பயணம்
நகர்ந்து செல்லும்..
அதில் எழுதி வைத்த
விதியின்
விளையாட்டுக்கள்
போட்டெட்மைப்
புரட்டித் தள்ளும்!

காலவோட்டத்தில்
எதுவெல்லாமோ
வந்து போகும்..
சுமையும் சுகமும்
உரையாடிச் செல்லும்
உறவும் பிரிவும்
ஒரு கொடியில் பூக்கும்!

வாழ்க்கைப் பாடம்
சொல்லும் கதைகள்
எத்தனை எத்தனை?
ஒட்டை ஒடிசல்கள்
அத்தனையும்
மீஞ்சிருச் செய்தும்
மீண்டும் வேதாளம்
முருங்கை மரம் ஏறும்!

கால மாற்றத்தில்
நாமெல்லோரும்
பழுத்த ஒலைகள்..
சிறித்து நகைக்கும்
இளங் குருத்துக்கள்..
சரித்திரம் சொல்லும்
எதிர்கால சந்ததியினரின்
சிந்தனைகள்!

நினைவுத் திரையில்
ஒடிய கணவுகளும்
கற்பனைகளும்
விடிகாலைப் பொழுதுபோல்
இருள் விலகிக் கொள்ளும்..
திரை மட்டும்
வெண்மையாய்த் தெரியும்..
மனம் அதில் ஒன்றிக்க மறுக்கும்!!!

பீ.ரி. அன்ஸ் - கிளர்னியா

கிள்கிட்டிய இன்னுடைய இலைச்சி 21

கவிஞர். ஏ. இக்பால்

‘மறுமலர்ச்சித் தந்தை’ எனும் அறிஞர் சித்திலெவ்வை பற்றியீடு எனது நூலுக்கு ஸாவித்திய பரிசு கிடைக்கலாம் என நான் எண்ணியதால், அந்நால் யார் யாரது பார்வைக்குச் செல்லும் என நினைத்து அவர்களிடம் பாராட்டுரை, மதிப்புரை என்பவற்றை வாங்கி அந்நாலில் சேர்த்துக் கொண்டேன். அதனால் அந்நால் அவர்களிடம் செல்லாது. க. கைலாசபதி, எம்.எம்.எம். மஹங்குப் ஆகிய சிலருக்கே சென்றது. அதனால் 1972 இல் எனது 33 ஆவது வயதில் எனக்கு சாவித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. முன்பெல்லாம் எழுத்துலகில் என்னை மதிக்காத எஸ்.எம். கமாலுத்தீன் அவர்களே சாவித்திய மண்டலப் பரிசின் பின் எனக்கெழுதியை கடிதம் இது. அவருக்கு இந்நால் சென்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அக்காலம் அழுத்கம மூஸ்லிம் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபராக இருந்த அவரது மனைவி திருமதி ஹலீமா கமாலுத்தீன் அவர்களிடமிருந்து ‘மதிப்புரை’ ஒன்றை வாங்கி நூலில் சேர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நால் விமர்சனம்

நால் : மறுமலர்ச்சித் தந்தை

ஆசிரியர் : ஏ. இக்பால்

முத்த கவிஞர் (அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களின்) இசையிலே-

“இனத்துக்குக் குறவுண்டு, மற்றார் முன்னே
எடுத்துரைக்கும் சாதனமே பிரசரங்கள்
தினப் பதிப்பு சஞ்சிகைகள், பதிப்பகங்கள்
தேடினும் இவர் கையிற் கிடையாதந்தோ?”

என்ற ஏக்கம் தோய்ந்த இரங்கற் குரலைப் பற்றி இவ்வேளையில் பேசும் போது, இற்றைக்குச் சுமார் 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே - அதாவது 1882 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12 ஆம் திகித்யன்று இலங்கை மூஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையெனக் கருதப்படும் அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்கள் வெளியிட ஆரம்பித்த “மூஸ்லிம் நேசன்” எனும் பத்திரிகை எமது நினைவில் நிறைகிறது. இன்று எமது சமூகத்திலுள்ள நிலையையும் அன்று அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்கள் தனியராக நின்று அச்சகம் நிறுவி, அரியதொரு சஞ்சிகையையும் நடத்தி இலங்கை மூஸ்லிம் சமூகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு அத்திவாரம் இட்டதை எண்ணும் போது அப்பெரியாரின் ஆழந்த சமூகப் பற்றும், தன்னலமற்ற சேவையுள்ளமும் எம்மை வியப்பிலாழ்த்துகின்றன.

“முஸ்லிம் நேசன்”, “ஞான தீபம்” ஆகிய சஞ்சிகைகளின் பின்னணியிலே இலங்கை முஸ்லிம்களின் சரித்திரத்தில் வளமானதொரு ஏடு விரிகின்றது. அவ்வேட்டின் தலை மகனே அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் முதலான ஒரு சில முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சித்தி லெப்பை அவர்களை பல்வேறு கோண்களில் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வந்துள்ளார்கள். எனினும், அப்பெரியாரின் முழுமையான உருவினை, இலங்கை முஸ்லிம்களின் சரித்திரத்தில் அவரது சாதனைகள் விளைத்த தாக்கத்தை, இதுகாறும் தகுந்தவாறு நாம் தெளியும் வழி பிறக்கவில்லை. இந்தக் குறையை முதற்படியாக இளம் முஸ்லிம் எழுத்தாளராகிய ஏ. இக்பால் அவர்கள் “மறுமலர்ச்சித் தந்தை” என்று தலைப்பில் சித்தி லெப்பை அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை எமக்களித்துள்ளார். நாவலப்பிட்டி விண்மதி வெளியிட்டாளரின் முதலாவது படைப்பாக இந்நால் வெளியாகியுள்ளது.

“ஓரளவு பூரண வரலாற்று அடக்கத்துடன் முதன் முதல் வெளிவரும் சித்தி லெப்பை அவர்கள் பற்றிய இந்நால் இன்னும் அவர் பற்றிய பல நூற்கள் எழு வாய்ப்பளிக்கும் என எண்ணுகின்றேன்” என்று நாலாசிரியர் நம்பிக்கை தெரிவிக்குமாப் போல் நாமும் அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்களுடைய வாழ்க்கையும், அவர் கால முஸ்லிம் சமூக வரலாற்று பின்னணியும் எமது பல்கலைக்கழக அடிப்பாளர்களின் கவனத்தைப் பேற வேண்டும் என நாம் விரும்புகிறோம்.

சிறுக்கை, கவிதை, நாடகம் போன்ற ஆக்க இலக்கியத் துறைகளிலே அண்மைக் காலத்தில் எமது முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலர் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டி, கணிசமான சாதனைகளையும் நிறுவி வரும் அக்கால கட்டடத்தில் சரித்திரக் கண்ணோட்டத்தோடுமெந்த “மறுமலர்ச்சித் தந்தை” போன்ற நால்களை படைப்பவர்கள் அறியாதிருப்பது வருந்தத் தக்கதே. ஏனெனில், இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது பாரம்பரியப் பெருமையறிந்த தமது சமூகக் கலாசாரச் சிறப்பு வளர்ச்சி பெற்றாலன்றி வலிமையும் ஒருமைப்பாடும் உள்ளதோர் சமூகமாக விளங்க முடியாது.

“மறுமலர்ச்சித் தந்தை” எனும் நாலில் ஆசிரியர் அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்களின் காலப் பின்னணி, அறிஞரின் பூர்வீகப் பாரம்பரியம், கல்வித் தகைமை, அரசியல், பொருளாதார, கலாசாரத் துறைகளிலும் கல்வி வளர்ச்சியிலும் அவருடைய சாதனைகள், எழுத்துத் துறையில் - பத்திரிகைத் துறையில் அவரது முயற்சிகள் - இன்னபிற விடயங்களை கூடுமான அளவு அடக்கியுள்ளார். இதுபோன்ற ஒரு நூலை தக்க ஆதாரங்கள் தேடி எழுதுவதிலுள்ள சிரமங்களை நாம் அறிவோம். எனவே இக்பால் அவர்களின் இம்முயற்சி எம் அனைவர் ஆதரவிற்கும் உரியதொன்றென்பதைக் குறிப்பிட

வேண்டும். இந்நாலின் இறுதியில் ஆசிரியர் உதவியுள்ள உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியல் இத்துறையில் ஈடுபடுவோரின் கவனத்திற்குரியதாகும்.

இந்நாலில் ஆசிரியர் சித்தி லெப்பை அவர்களின் குடும்பப் பூர்வீகம், இலக்கியப் பணி ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த பிரயாசையோடு தகவல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார். வேறு பல தகவல்களும் இக்காரும் நம்மில் பெரும்பாலார் அறியாதனவேயாம்.

“மறுமலர்ச்சித் தந்தை” எனும் நால் எம்மனைவரும் சிறப்பாக இளைஞர் உலகு படித்துணர்ந்து தனது பாரம்பரியத்தைப் பற்றிப் பெருமை கொள்ள வழிவகுக்கிறது. இவ்வரிய முயற்சியை மேற்கொண்ட இளம் எழுத்தாளர் ஏ. இக்கால் இது போன்ற நூல்கள் பலவற்றை எமக்களிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

எஸ்.எம். கமாலுத்தீன்

புலபிபையரிவு

அம்மா தடியெடுத்தால்
ஓடிப்போய்
அம்மம்மா மடியில்
அமர்ந்துகொள்வேன்!

நொறுக்குத் தீனிக்கு
விருப்பம் வந்தால்
அப்பப்பா தலைதடவி
அன்பளிப்பு பெறுவேன்!

பின் வீட்டுப் பாட்டி
பலகாரம் சுட்டால்
பதுங்கிப் பதுங்கிப் போய்
பங்கு போடுவேன்!

சித்திரைப் புத்தாண்டுக்கு
புத்தாடை புனைந்தால்
சிற்றங்களைக்குக் காட்டி
சிரித்து மகிழ்வேன்!

திருவிழா தொடங்கி
தேர் புறப்பட்டால்
பெரியப்பா கடையின்
மாடியிலிருப்பேன்!

விளையாட்டு விழாவுக்கு
வீதி நிரம்பினால்
மாமன் மனை மதிலில்
ஏறி அமர்வேன்!

எனக்கு
எல்லோருமிருந்தார்கள்
என் மகனுக்கும்
எல்லோருமிருக்கிறார்கள்
ஆனால்
ஒருவருமில்லை!!

திக்கவல்லை கமால்

சறுக்கை

மன்ற மனாஷிகள்

ஏ. சி. ஜெனா முஸ்தபா

பஸ் மிக வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. முற்பகல் பதினொரு மணியிலிருங்கும். இனோகாவும் மீனாவும் கடைசி இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தனர். பக்கத்து வீட்டு பத்மினி ஆண்டிட தினர் மாரடைப்பில் கொழும்பு அரசு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாள். முதல் இரண்டு தினங்களும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் ஆபத்தான நிலையில் இருந்துவிட்டு தற்போது ஆபத்தான நிலையை கடந்து சாதாரண மருத்துவ பிரிவிற்கு மாற்றப்பட்டிருந்தார்.

வாகன வசதி இருந்தனால் முதல் இரண்டு தினங்களிலும் ஸஹானாவும் அவள் கணவன் முபாரக்கும் பகல் பொழுதிலும், மாலை வேளைகளிலும் சென்று பத்மினியின் சுகநலம் விசாரித்துவிட்டு வந்தனர். அவர்கள் வந்தவுடன் அந்த லேனில் வசிக்கும் மலர் அவர்களிடம் வந்து பத்மினியின் நிலை பற்றி விசாரித்தாள். அங்கு வசிக்கும் ஒருசிலரைத் தவிர மற்ற யாவருக்கும் பத்மினியை மிகவும் பிடிக்கும். அவள் எல்லோருடனும் மிக அன்பாகப் பழகுவாள். தயங்காமல் தாவி புரிவாள். இருப்பினும் அவளது மருமகனுக்கு அவளைப் பிடிக்காது. அதனாலோ என்னவோ அவளது மகனுக்கும் படிப்படியாக பத்மினியைப் பிடிக்காமல் போய்விட்டது. மருமகளது குடும்பத்தவரும் பத்மினியை அடியோடு வெறுத்தனர். பத்மினிக்கு ஓரேயொரு மகனும், ஒரேயொரு மகனும் மட்டும்தான். மகள் திருமணமாகி வெளிநாடு போனவள் தான். தாய் ஒருத்தி இலங்கையில் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கின்றாள் என்பதையே மறந்துவிட்டாள் போலும். தமபியின் திருமணத்திற்குக்கூட வரவில்லை.

மகன் விரும்பிவிட்டான் என்ற ஒரேயொரு காரணத்திற்காக அந்த ஹிருனிகாவை அவளது மகன் நிவாந்தவுக்கு திருமணம் முடித்துவைத்தாள் பத்மினி. முதலில் தன்னை வெறுத்ததையும் பின்னர் நிவாந்தவின் பிடிவாதத்தால் தன்னை மருமகளாக ஏற்றத்தையும் அறிந்துகொண்ட ஹிருனிகாவால் மனமார தன் மாமியார் மீது பாச்ததை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாமலேயே போய்விட்டது. அதைவிட அவள் அதற்கு முயற்சிக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை. ஏந்களுவே தாய் என்ற உறவை பெரிய சொத்தாக எண்ணி வாழ்ந்தவன்ல்ல நிவாந்த. ஏதோ வீட்டுக்கு வந்தால் சாப்பாடு கிடைக்கிறது. எத்தனை மணிக்கு வந்தாலும் தூங்காமல் கண்விழித்து சாப்பாடு தருவாள். உழைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அக்கறையெல்லாம் அவனுக்கு இருந்ததில்லை. உழைத்ததை எல்லாம் நண்பர்க்களோடு குடித்து அழிப்பான். அதுபற்றி கேட்டால் சண்டை பிடிப்பான். சட்டி சாமான்களை எல்லாம்

தூக்கிப்போட்டு உடைப்பான். தாய் பத்மினியும் எதிர்த்து சண்டை போடுவாள். அவனைவிட்டால் வேறு உறவு இல்லையென்பதால் அடங்கிப் போவாள்.

பிள்ளைகள் சிறுவர்களாயிருக்கும்போது அவளையும், இரண்டு பிள்ளைகளையும் தவிக்க விட்டுவிட்டு வேறு பெண்ணுடன் போன அவளது கணவன் திரும்பி வரவேயில்லை. உடம்பில் தெம்பும் உள்ளத்தில் வைராக்கியமும் அதிகமாக இருந்ததினால் பிள்ளைகளைத் தன் தாயிடம் விட்டுவிட்டு வெளிநாடு சென்று உழைத்தாள். காணி வாங்கி ஒரு வீட்டைக் கட்டி முடிக்கும்போது பிள்ளைகள் பருவ வயதை அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்களது வாழ்க்கை செலவுகளோடு இதை செய்வது எனிதாக இருக்கவில்லை. அதற்குள் எவ்வளவே நடந்திருந்தது.

வயது முதிர்ந்த அவளது தாயினால் அவளது பிள்ளைகளை ஒழுக்கத்துடன், கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்க்க முடியவில்லை. அவளது கட்டுப்பாடுகளை மீறி மனம்போன போக்கில் வளர்வதைத் தடுக்க முடியாமல் பத்மினியின் தாய் திணையினாள். நிழாந்த பாடசாலை போவதை விட்டுவிட்டு நன்பர்களோடு ஊர் சுற்றினான். செலவுக்கு திருட்ட தொடங்கினான். பலமுறை சிறைச்சாலைக்கு சென்றுவந்தான். நாளுக்குநாள் அவனது தய போக்குகள் வளர்ந்தன. மகனும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்த காதலில் கடைசியாக ஒருவனைத் திருமணம் செய்துகொண்டு வெளிநாடு சென்றாள்.

பத்மினி தாயகம் திரும்பியபோது காணி வாங்கி அழுதான வீடு ஒன்றைக் கட்டியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள். ஆயினும் பிள்ளைகளது நிலை அவரூக்கு பெரும் கவலையை ஏற்படுத்தியது. கணவன் பிரிந்து சென்றபோதுகூட அவள் அப்படி கலங்கிப் போகவில்லை. அதன் பார தூரமான விளைவை அவள் அப்போதுதான் உணர்ந்தாள். கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து குடும்பமாக இருந்து பிள்ளைகளை வளர்த்தாலதான் கண்ணியமிக்க பிள்ளைகளாக நல்ல வழியில் வளர்க்க முடியும் என எண்ணி அழுதாள். இனியாவது மகனைத் திருத்தி நல்வழியில் வாழ வைக்க வேண்டுமென முயற்சித்தாள். இதுவரை தோல்வியே கிடைத்தது. இதற்கிடையில் மகனுடைய திருமணம் இன்னும் அவனைவிட்டு அவளைத் தூரமாக்கியது.

அவள் தனது துண்பங்களை அதிகமாக பகிர்ந்துகொள்வது ஸஹானாவிடமும் பார்வதியிடமும்தான். இவர்கள் இருவரும் வேலைக்குப் போகாததினால் சுகயீனமான தருணங்களிலெல்லாம் இவர்களிருவரிடமிருந்தே பத்மினிக்கு உணவு கிடைத்தது. அந்த நன்றியை அவள் ஒருபோதும் மறக்கவில்லை. அது முற்பகல் பொழுது என்பதால் பஸ்ஸில் அதிக சனம் இருக்கவில்லை. பஸ் ஓரிடத்தில் நின்றதும் கோட்டும்குட்டும் அணிந்த ஒரு வயோதிப்ர ஏறினார். இவர்கள் அமர்ந்திருந்த கடைசி இருக்கையில் அவரும் வந்து அமர்ந்தார். முதலில் சும்மா இருந்தாலும் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நெருங்கி

வந்து இனோகாவை இடிக்க ஆரம்பித்தார். அவனுக்கு கோபம் வந்தது. முறைத்துப் பார்த்தாள். அவளது முறைப்பை பெரிதுபடுத்தாமல் அவனைப் பார்த்து பல்லிலித்தான் அந்த வயோதிபன். அதற்கு மேல் பொறுமை இல்லை. கோபத்தோடு எழுந்து முன் இருக்கையில் தனியாக அமர்ந்திருந்த பெண்ணின் அருகில் போய் அமர்ந்துகொண்டாள்.

இப்போது மீனா ஜனனலோரத்தில் அமர்ந்திருந்தாள். அவனுக்கு பயமாக இருந்தது. நடுவில் சந்து இடைவெளி இருந்ததால் சந்து நிம்மதியாக இருந்தாள். தனது கையில் இருந்த ப்ரீபகேஸை நடுவில் வைத்தாள். அவன் மெல்ல அவனை நெருங்கினான். ப்ரீபகேஸை எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் நெருங்கினான். அவனை உரசும் அளவுக்கு வந்துவிட்டான். அவளது உடல் நடுங்கத் தொடங்கியது. முன் இருக்கைகளைப் பார்த்தாள். இடம் இருக்கவில்லை. அவனைப் பார்த்து முறைத்தாள். எதுவும் நடவாததுபோல அலட்சியமாக எங்கோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பத்திரிகையில் படித்த ஒரு விடயம் அவனுக்கு நினைவு வந்தது.

பஸ் பிரயாணத்தின்போது யாராவது பெண்களிடம் சேட்டை புரிந்தால் உடனடியாக பஸ் கண்டக்டரிடம் முறையிட வேண்டும். பஸ் ஓட்டுனரிடம் பஸ்ஸை பொலிக்ககு திருப்புமாறு சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் அதை செயற்படுத்தவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு தண்டனை உண்டு. பெண்ணிடம் சேட்டை புரிந்தவனுக்கு ஜந்து வருட சிறைத் தண்டனையும் ஜயாயிரம் ரூபா அபராதமும் விதிக்கப்படும்.

மீனாவுக்கு தைரியம் வந்துவிட்டது. இதையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ள எனக்கு என்ன தேவை வந்தது? என எண்ணியவளாக காலில் இருக்கும் செருப்பைக் கழற்றினாள். அவன் மெதுவாக இன்னும் நெருங்கினான். மெதுவாக திருந்பி அவனைப் பார்த்து பல்லிலித்தபோது படுவேகமாக அவன் முகத்துக்கு நேராக செருப்பை ஓங்கினாள் மீனா.

உடனே அவன் அதிர்ந்துவிட்டான். சலேரென விலகிப் போனான். வியர்த்துக் கொட்டியது அவனுக்கு. இப்போதுதான் நிம்மதி பிறந்தது மீனாவுக்கு.

வெல்லம்பிட்டி பஸ் தரிப்பிடத்தில் பஸ் திறுத்தப்பட்டதும் எல்லோரும் இறங்கினார்கள். அந்தத் தரிப்பிடத்திற்கு முன்னால் காவல் நிலையம் இருந்தது. அதில் புகார் கொடுக்க வேண்டுமென அவர்கள் எண்ணவில்லை. அந்த தைரியமும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. ஆனால் கோட்டும்குட்டும் அணிந்து கொரவ மான தோற்றுத்துடன் பஸ்ஸில் ஏறிய அந்த வயோதிப மனிதனோ பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கி வெகு தொலைவில் பயத்தால் வேகமாக நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தான்!!!

செறிவோம் தமிழ்மார்க்

மநுதார் ஜமால்தீன்

தமிழ் வளர்த்து தகைசேர் பணியிறுத்து
தாய்த் தமிழைக் காத்திட்ட ஆன்றோரை - இன்றேனோ
புறக்கணித்து புதுமைசொல் நவீனத்தார்
மறப்பது முறையா?

மொழியே தமிழ்த்தாயை கழுத்திலணிகலனாய்
அழியாது காத்தார் சான்றோர் - கழியும்
வாழ்விலன்னோர் பணி மீட்டுவதே
நல்லோரக்கழகு!

எத்தனை மொழி எவர் நாவிலுரைத்திடினும்
சத்தான தமிழமுதின் சுவை நூறு - நித்தம்
அறிவின் வழியுணர்த்தும் நன்நால் தெளிவூக்கும்
செறிவாம் தமிழ்த் தேடு!

முற்காலவற்றினார் அவை சிறப்பித்தார்
வற்றாப் புலமையின் மணம் காத்தார் - கற்றோர்
பலநூறு தமிழ்க் காவியங்கள் தந்துலகில்
நிலவிடச் செய்தார் பார்!

வாழும் தமிழையை வாழ்த்தும் தமிழைச்
குழும் இன்னலை யாம் சகியோம் - என்றும்
எங்கள் தமிழ்மொழி வையம் சிறந்திட
எழுத்துப் போர் தொடுப்போம்!

பேச்சில் முச்சில் வாழ்வது தமிழில்
ஏச்சில் ஏய்ப்பது நன்றா - புத்தியில்
சிந்தையறிவிலார் மனிதக் குணமிலார்
மந்தையாய்ச் செல்லல் நன்று!!!

முத்து இலக்கிய உலகல் பன்முகங்கொண்ட முத்துமீரான் என்னும் முத்து இலக்கியப் படைப்பாளியும் அவர்ன் சாதனைகளும்

ரிம்ஸா மஹம்மத்

சுமார் 60 வருடங்களாக இலக்கிய உலகில் சளையாதும், களையாதும் ஓய்வின்றி எழுதி வரும் முத்துமீரான் இலக்கிய உலகில் பன்முக ஆஞ்சலையுள்ள படைப்பாளியாவார். சிறுகதை, உருவக்கதை, கவிதை, இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என இலக்கியத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆழமாகவும், ஆணித்தரமாகவும், விரிவாகவும் காலான்றி வெற்றி நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவர் இலங்கையில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய படைப்பாளிகளில் ஒருவராவார். இலக்கிய உலகில் தமிழ் மாமணி, கலாபூஷணம், இலக்கிய வேந்தன், கவிக்குருசில் எனப் பல பட்டங்கள் வழங்கி கொள்விக்கப்பட்ட இவர், இப்பட்டங்களையெல்லாம் தன் பெயருக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் கொஞ்சிப் பெருமைப்படாமல், தான் மிகக் கவுத்தப்பட்டுப் படித்த எல்.எல்.பி. சட்டத்துறைப் பட்டத்தை மட்டுமே பெருமையோடு தன்னுடைய பெயருக்குப் பின்னால் கொள்கின்றார். இவர் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணியும், பதில் நீதவானும், சத்திய ஆணையாளரும், அரசு உத்தரவு பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார்.

கிழக்கே வங்களாகக் கடலையும், வடக்கே வெட்டாற்றையும், தெற்கே களியோடை ஆற்றையும், மேற்கே வளம்கொழிக்கும் நெற்களனிகளையும் கொண்ட கிழக்கிலங்கையில் புகழ்பெற்ற நிந்தவூரில் சிக்கந்தர் லெவ்வை சின்னத்தம்பி - மீராசாகிபு மீரா உம்மா தம்பதியருக்கு சிரேஷ்ட புதல்வராகப் பிறந்த முத்துமீரானுக்கு தற்போது வயது 74 ஆகும். இந்த வயோதிப வயதிலும் அயர்வடையாச் சிற்றெரும்பு போல் தன் சட்டத்தரணித் தொழிலிலும், இலக்கியத் துறையிலும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவருக்கு ஒரு பெண், நான்கு ஆண்கள் என ஜந்து பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள்.

மார்க்கப் பற்றும், மனிதாபிமானமும், ஒழுக்க விழுமியங்களும், அன்பும் பண்பும் நிறையைப் பெற்ற முத்துமீரான் இதுவரை 21 இலக்கிய நூல்களை எழுதி இலக்கிய உலகிற்கும், தமிழ்மொழிக்கும் அருங்சேலை செய்துள்ளார். நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் இரண்டு உருவக்க கதைத் தொகுதிகளையும், மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளையும், ஆறு நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வு நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி அவர்களின் மண்வளச் சொற்களைக் கொண்டு

இவர் படைத்துள்ள சிறுக்கதைகள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவைகளாகவும், ஆழமும் இறுக்கமும் பெற்றவைகளாகவும் இருப்பதாக இந்திய இலங்கை விமர்சகர்களினால் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் மண்வளச் சொற்களை தன் எழுத்துக்களின் மூலம் இவரைப் போன்று செழிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் இலக்கியப் படைப்புக்களில் இதுவரை யாருமே வெளிப்படுத்தவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெருமை இவரை மட்டுமே சாரும்.

நாட்டுப்பற ஆய்வாளரான இவர் ஆயிரம் முட்டைகளைக் கரையில் விட்டுவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் கடலுக்குள் சென்றுவிடும் ஆமை போல் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இலக்கியத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் காத்திரமான பங்களிப்புக்களைச் செய்தவிட்டு அமைதியாக வாழுகின்றார். பன்முக ஆளுமையுள்ள இலக்கியப் படைப்பாளியான இவரது படைப்புக்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலும், இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நாட்டுப்பறவியல் உசாத்துணை நூல்களாக பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. அத்துடன் அவரது நூல்களை ஆய்வுசெய்து பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் முனைவர் பட்டங்களோடு எம்.பி.ல் பட்டங்களும் பெற்றுள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் முதுசமெனப் போற்றப்படும் இம்மக்களின் நாட்டார் இலக்கியங்களைப் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தேடியெடுத்து ஆறு ஆய்வுகளை ஆக்கித் தந்துள்ள இவரின் சேவையினை கிழக்குவாழ் முஸ்லிம்கள் என்றுமே மறக்க மாட்டார்கள் என்பது அசையாத நம்பிக்கை. இலக்கிய உலகில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பலர் பட்டங்களையும் குழழையும் பெற்றுள்ளபோதும், நாட்டார் இலக்கியங்களில் கள் ஆய்வு மேற்கொள்வதைப் போன்ற சிரமம் எதிலுமே இல்லை என்று கூறும் முத்துமீரான், நாட்டார் இலக்கியங்களை உள்ளங்களில் வைத்துள்ளவர்களிடமிருந்து அவற்றின் அசல்களைப் பெற்று புட்டபோட்டு உண்மையை உறுதிப்படுத்தி நூரூவாக்கி எடுப்பது சிரமத்திலும் சிரமம் என்று சொல்கின்றார்.

அகில உலக இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மகாநாடுகளிலும், உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டிலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் படித்தும், தலைமை தாங்கியும், கவியரங்குகளில் பங்குபற்றியும் சிறப்பு செய்த இவர் இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற இலக்கிய விழாக்களிலும் மகாநாடுகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

இவரின் இலக்கியச் சேவையை கெளரவித்து வாழ்நாள் சாதனையாளர், தமிழ் மாமணி, கலாசூழனை, இலக்கிய வேந்தன், கலைக்குரிசில் ஆகிய பட்டங்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இன்னும் பல இலக்கியப் படைப்புக்களை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு வழங்க வேண்டுமென்று வாழ்த்திப் பிரார்த்திக்கின்றேன்!!!

சுயநலம்

எம்.எஸ்.எம். சப்ரி

தாய் தன் சேயை
கீழே வைத்துவிட்டு
இன்னொரு சேயை
தூக்கும் போதே
துலாம்பரமாய் தெரிகிறது
அதனிடமுள்ள சுயநலம்!

இதை வேறுன்றி
விடி விருட்சமாக்காது
நந்திந்தனைகள்
விதைந்திடும் பள்ளிப்
பருவத்தில் கிள்ளி
ஏறிந்திடல் நன்று!

நட்டு நலனாய்
பின் குடும்பநலனாய்
அடுத்து சமுகநலனாய்
சுயநலம் மாறிடல் வேண்டும்
இல்லையேல் வாழ்வு
அர்த்தமற்றதாகிடும்!

சுயநலவாதியின் உலகில்
ஒரேயொரு தனிமனிதன்
பின்நாளில் கஷ்டங்கள்
வரும் வேளை
உதவிக் கரம் நீட்ட
யாருமில்லை!

இன்ப துன்பம்
வாழ்வின் சூழல் சக்கரம்
இனபங்கள்
நிலைப்பதுமில்லை
துன்பங்கள் என்றும்
தொடர்வதுமில்லை!

கருமித்தனத்தை
தருமந்த சுயநலம்
சமுக ஆரோக்கியத்தை
கூண்டோடு குலைத்திடும்
குடும்ப நலன்களை
வேரோடு சாய்த்திடும்!

தனியுடமை என்று
வாழ்ந்திடும் சுயநலவாதி
இறந்தால் சவத்தை
தூக்க வேண்டுமே
நான்கு பேராவது
என்பதை உணர்ந்தால்...

படைப்புக்களை
இறையவன்
சோடி சோடியாய்
படைத்ததன்
அர்த்தங்களை
அழகாய் உணர்ந்திடுவான்!!!

சறுக்கை

நல்ல உமிமா

கலாசூழனைம் எம்.எம். அவி அக்பர்

சமீனா புகுந்த வீட்டைவிட்டு வந்து இரண்டு கிழமைகள் கடந்துவிட்டன. அவள் வந்த நாளிலிருந்து அவளது தாயாரான் அமீராவின் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. என்றால் போட்டால் வெடித்துச் சிதறும் அளவுக்கிருந்தது.

அன்று சமீனா சமைத்துக் கொண்டிருந்த போது சமையலறையில் பாத்திரங்கள் உருஞும் சத்தம் கேட்டது.

குளிப்பதற்காக சென்றுகொண்டிருந்த நிஸ்பருக்கு எல்லாம் புரிந்துவிட்டது. அமீரா, சமீனாமீது நெருப்பை வாரிக் கொட்டப் போகிறாள் என்று என்னும் போதே,

“ஏன்டி குருட்டுக் கழுத. அந்தப் பாத்திரத்த ஒழுங்கா வைக்கத் தெரியாதா? உன்ட மாமியார் வீட்டுப் பாத்திரம் என்று நினைச்சிட்டியாக்கும். பொம்பளன்னா கொஞ்சமாவது பொறுப்பு தெரியனும். ஒழுங்கா செய்யத் துப்பில்லையா உனக்கு?” என்று பொரிந்து தள்ளினாள் அமீரா.

“ஆரம்பிச்சிட்டியா. அவள கொற சொல்றதே உனக்கு வேலையாப் போச்சி” என்றார் நிஸ்பர்.

“ஆமாங்க இப்படி இடம்கொடுத்துக் கொடுத்துத் தான் மகள் கெட்டுப் போய் கிடக்குறா. அவ அவட மாமியாரோட சண்டப் போட்டுக்கீட்டு இங்க வந்து ரெண்டுக் கெழுமயாகுது..” என்றாள் அமீரா.

தன் மகளிடம், மனைவி நடந்துகொள்வதைக் கண்டு நிஸ்பருக்கு மனம் தாளவில்லை. அன்று மாலை மனைவி மீது கோபத்தைக் கக்கினார்.

“நீயெல்லாம் ஒரு உம்மாவா? போன இடத்திலதான் அவளுக்கு பிரச்சின என்டால் நீயும் ஒரு தாயாக நடந்துக்காம மாமியார் மாதிரி நடந்துக்குறது உனக்கே நல்லா இருக்கா அமீரா?”

“என்னங்க சொல்றீங்க நீங்க? சமீனா நாம பெத்த பிள்ளைங்க. மகள் நல்லபடியா வாழுனும் என்டுதான் எந்தத் தாயும் நினைப்பா. புருஷன்

வீட்டில் கஷ்டங்கள், மாமியார் பிரச்சினைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். நான் அதையெல்லாம் தெரிஞ்சவ. போகப் போக எல்லாம் சரியாயிடும். எல்லாத்தயும் சமாளிக்கத் தெரியனும். அத விட்டுட்டு இப்படி உதறித் தள்ளிட்டு வந்தவருக்கு, தான் செஞ்சது தப்பனு உனரை வைக்கணும். எந்தக் குறையுமில்லாம் வசதியா வச்சிக்கிட்டோமா இந்த எடத்த விட்டுப் போக மனக வராதுங்க. உம்மா வீடு மகஞுக்கு அரவணைப்பாத்தான் இருக்கணுமே தவிர அடைக்கலமா இருக்கக் கூடாது. என்னைவிட அவங்க மாமியார் நல்லமுன்னு நெனைக்கணும். அதுகுத்தான் பெத்தப் புள்ள என்றும் பாக்காம் மனசைக் கல்லாக்கிக்கிட்டு இப்படியெல்லாம் நடந்துக்கறேங்க”.

இதைக் கேட்டதும் மனைவியை அர்த்தத்தோடு பார்த்தார் நில்பர். இவைகளையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மகள் சமீனா தான் கொண்டுவந்த குட்கேக்டன் தந்தையை நோக்கி, “வாப்பா!” என்றாள்.

“என்னம்மா?”

“என்ன மாமிட வீட்டுல விட்டுட்டு வாங்க வாப்பா. என்ன இருந்தாலும் அவங்க வீட்டுலருந்து யாரும் வந்து கூட்டிட்டுப் போக மாட்டாங்க வாப்பா. உம்மா பேசியதெல்லாம் கேட்டேன். நான் அங்கிருந்து வந்தது தப்புதான். அதை நான் உணர்ந்திட்டேன். என்னை மன்னிச்சிடுங்க உம்மா. நான் உங்கள தவறாக நினைச்சிட்டேனம்மா. இப்ப தாம்மா நீங்க எவ்வளவு நல்லவங்க என்று புரிஞ்சிக்கிட்டேன். நீங்க நல்ல உம்மாவேதான்”

“என்ட மகனே! நீ நல்லா இருக்கணும். அதுக்காகத் தாம்மா இப்படியெல்லாம் நடந்துக்கிட்டேன். உன்மீது இந்த உம்மாவுக்கு எந்தக் கோபமும் இல்லோம்மா. நீ புகுந்த வீட்டுக்குப் போந்து தாம்மா நல்லது” என்றவாறு அவளை அணைத்துக் கொண்டு ஆறுதல கூறினாள் அமீரா!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு!

தாங்கள் அனுப்பும் படைப்புக்களை தட்டச்ச செய்து மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்பி வைப்பின், பூங்காவனம் விரைவாக வெளிவர அது பேருதவியாயிருக்கும். ஆதலால் தயவுசெய்து மின்னஞ்சல் செய்ய முடியுமானவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

நட்சு மாரியு மன்றம்

மிஹரிந்தலை ஏ. பாரிஸ்

எதிர்பார்ப்புக்கள்
எல்லாமும் மிருகத்திடமிருந்தே பிறக்கிறது
மனித மாயிசம் மட்டும்
எல்லோர் விழிகளிலும் தெரிகிறது!

என் வயிறு
வளர்க்க வேண்டுமென்றால்
உன் குடல் எடுக்கும்
என் மனிதம்
தன் நிலையில் இருந்து
தடம் மாறி விட்டது அல்லவா...?

மனிதன்
நிலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டியிருந்தாலும்
வானம் உடுத்திய நிலையில் வாழ்கிறான்
வாய்த்தால் மனிதன்
உயிரற்ற பின்மும் உண்ணுவான்!

கொள்கை
மனிதம் என்று பெயர் தந்தது
வெல்க என்றான் இறைவன்
வென்றான் மனிதன்
இறைவனை கொன்று வெண்டான்!

நன்றே உரைத்து
நாவால் ருசித்து விழியால் ரசித்து
உலகம் வென்று
மறுமை காண் என்றான் இறைவன்..

எடுத்தான் மனிதன்
கல்லெலடுத்து கத்தியெடுத்து வேலெடுத்து
போர் தொடுத்து
அனுவில் முடித்தான்
மனிதம் அழித்தான்!!!

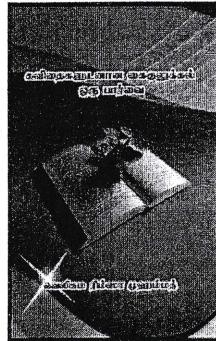
கவிதைகளுடனான கைகுலுத்தல்

ஓரு பார்வை

நூல் ஸ்ரீபர்சு

பதுணை பாஹிரா

ஜனரசுக் கவிதைகளுடனான கைகுலுத்தல் ஒரு பார்வை கூர்மையான இலக்கியத் தேடலின் தொகுப்பாக மினிரசின்றது. கவிதைகள், சிறுகதைகள், திறனாய்வுகள், சிறுவர் இலக்கியம், கிராமிய இலக்கியம், ஆண்கீகம் சார்ந்தவை, குறுங்காவியத் தொகுதி, ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள், வான் அலை பாடல்கள் என ஈழத்து படைப்பாளிகளின் நூல் ஆக்கங்களைத் திறனாய்வு செய்து, இலக்கிய வான்மையை வளப்படுத்திக் கொள்கின்றார். மொத்தம் 42 விமர்சனக் குறிப்புக்களும் எழுத்தாளர்களின் ஆளுமையை அறிமுகப்படுத்தும் அடையாளமாக அமைகிறது.

புதிய பாணியைக் கையாண்டு இலக்கியம் படைப்பதும், செம்மையான மொழி நடையால் வாசகர்களை கவர்வதும் வெற்றிகரமான செயல். நூலாசிரியரின் முயற்சி அதைச் சார்ந்தே பயனிக்கிறது என்பது போற்றப்பட வேண்டிய விடயமே. இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடியாகும் போது, படைப்பாளிகள் சமூக சிந்தனை வட்டத்தில் நின்று, இரசனை கலந்த யதார்த்தத்தை உணர்த்துகிறார்கள். இயற்கை அன்றதங்கள், போர்ச்சுமல், வறுமைப்படியல் என்ற அமசங்களில் படைப்புக்கள் நகரும்போது, வலிகளின் வேதனை, இரத்தம் சிந்தும் ரணமாக விஸ்வரூபமெடுக்கிறது. திறனாய்வுகள் பலவற்றிலும் நிகழ்வுகளை விமர்சிக்கும் பாணி மனங்களை நெகிழி வைக்கின்றது.

இலக்கியத்தின் இமயம் எனப் போற்றப்படும், கே.எஸ். சிவகுமாரனின் ‘இலக்கியத் திறனாய்வுகள்’ நூலை விமர்சிக்கும் போது, ஆழமான மொழி வளத்தையும், இரசனையுடன் கூடிய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடையும் அறியலாம்.

அவரைப் பற்றிய இலக்கியத் தகவல்களையும், அனுபவங்களையும் பெறக் கூடிய சாத்தியம் உறுதியாகிறது. தொடர்ந்து வரும் திறனாய்வாளருக்கு அவசியமான உத்திகளையும் பெற முடிகிறது.

நூலாசிரியர் விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட நூல்கள் அதிகமாக சமூகம்、சார்ந்த பிரச்சினைகள், அகம் சார்ந்த உணர்வுகள், சனாமியின் அகோரம், துஷ்பிரயோகங்கள் என்ற கருப் பொருளைக் கொண்டது. மனித வாழ்வில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கிராமியக் கவிகள் மூலம் பாரம்பரிய பண்பாடு வெளிப்படுகின்றது. மனித சிந்தனைக்குள் ஆன்மீகத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. சீரிய நல்வாழ்வுக்கு நன்நெறிகள் நம்மை அலங்கரிக்க வேண்டும். நல்வழி காட்டும் பாதைகளும் திறந்துவிடப்படுகின்றன. வேடதாரிகள் உறவை நீக்கி, உண்மையாய் வாழும்படி உணர்த்தப்படுகின்றது. மனித மனங்களைச் சீர்படுத்தும் நடவடிக்கையாக விமர்சனக் குறிப்புக்கள் எமக்குள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

கிரகித்தலில் வல்லமை, தகவல் சேகரிப்பு வல்லமை என்பவற்றால் நூலாசிரியர் வெற்றிகரமான முயற்சியில் மகுடம் குடியிருக்கிறார். இனிவரும் காலங்களில், இலக்கிய உலகம் பெருமிதப்படும் வகையிலே பல படைப்புக்கள் படைத்திட வாழ்த்துக்கள்!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/- ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பக்கச்சார்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரகரமாகாத (சிறுகதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரகரிக்க மற்றும் கொடுப்பனவுகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்!

ஆசிரியர்

தணியீரும் தணியீரும்

தேசம் மட்டும்
தேயிலையால் செல்வம் கொழிக்கும்
எம் வாழ்விற்கு..
வளத்திற்கு..
ஒரு வழியேதும் செய்யாது
திகைத்து நிற்கும்!

வறுமையை மட்டும்
வயிற்றோடு ஓட்டி வளர்க்கும்..
எம்மை தேநீர் போல
கொதிக்க வைக்கும்..
வயிறு மட்டுமே
வளர்க்கும் ஒட்டாண்டிகளாய்
வருவாய் இன்றி
தூடிக்க வைக்கும் - அது
வறுமையால் மிக உயர்ந்தே
இருப்பதாய் செய்திகள்
வர வைக்கும்..

எம் மலைகளின் நீரோட்டம்தான்
தேச மன்னையே நீராட்டும்
தேச மன்னில் ம(ன)னம் பரப்பி
தேசத்தின்(ல்) தேகம் வளர்க்கும்
எம் தணியாத தாகத்திற்கு மட்டும்
'பீலிக்கரையில்' வெற்றுப்
பாத்திரங்கள்
ஏங்கித் தவிக்கும்

பீலிக் கரையும் எம்மைக் கண்டு
போலி முகம் காட்டி
வெறும் நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கும்!!!

என். சந்திரசேகரன் - கிறத்தோட்டை

சிறுக்கை

மாற்றங்கள்

ச. முருகானந்தன்

நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு தொடங்கிய நட்பு இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்றுதான் சந்தித்தேன். நான் அவரை அடையாளம் காணவில்லை. அவர்தான் உற்று உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எனக்குள் குழப்பம். யாராக இருக்கும்?

எனது அருகில் அமர்ந்திருந்து பயணம் செய்தவர், இறங்கியதும் அவர் என்னருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார். சற்றுத் தயக்கத்துடன் என்னை நோக்கியிபடி,

“நீங்கள்?” என்று கேட்டார். நான் சொல்வதற்கு முன்னதாகவே, “பரமநாதன் தானே?” என்றதும் எனக்குள் வியப்பு. இவர் யாராக இருக்கும்? நன்கு பரிசீசமயான முகம் என நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அவராகவே, “நான் இந்திரசேன்” என்றார். என் மனம் சிலிரத்து மகிழ்வில் நுள்ளியது. அப்படியே அவரை அணைத்துக் கொண்டேன்.

ஓ.. என்னுடைய இளமைக்கால நண்பன் இந்திரசேன். நானும் அவனும் முதல் நியமனம் பெற்று கம்பளை வைத்தியசாலையில் நான்கு வருடங்கள் ஒன்றாக பணியாற்றி இருக்கிறோம். அந்தக் காலம் எவ்வளவு இனிமையாகக் கழிந்தது. போர் மேகங்கள் குழாத் அமைதியான காலம் தமிழரும் சிங்களவரும் நட்புடனும் பரஸ்பர நம்பிக்கையடனும் வாழ்ந்த நாட்கள்.

அப்போது நாம் இருவரும் மனம் முடிக்காத பிரம்மச்சாரிகள்.. ஒரே அறையில் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்து ஒன்றாகத் திரிந்து, இளம் நங்கையரைச் சீண்டி இரசித்த பருவம். இடைக்கிடை படத்திற்குப் போவோம். உல்லாசப் பயணம் போவோம். சிவனொலிபாதம், சீகிரியா, காலி, யாழ்ப்பாணம், கதிர்காமம் என்ப பல இடங்களுக்குச் செல்வோம்.

சம்பள நாட்களில் வீட்டுக்கார அண்றிக்கு தெரியாமல் பியர் அடிப்போம். எமது கதைப் பேச்சிலிருந்தே கண்டு பிடித்து அண்றி புத்திமதி கூறுவார்.

இந்திரசேனாவின் ஊர் காலியில் இருந்தது. எனது ஊர் யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியில் இருந்தது. வடக்கும் தெற்குமாக இரு துருவங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எனினும், காந்தத்தின் எதிர் முனைகள் ஒன்றை ஒன்று

கவர்வது போலவே நாமும் நெருக்கமாகப் பழகினோம். சிங்களம் தெரியாத எனக்கு சிங்களம் சொல்லித் தந்து தடை தான்டும் அரச கரும மொழிப் பரீட்சையில் என்னை சித்தியடையச் செய்தது இந்திரசேனதான்.

தமிழ் படிக்க வேண்டிய கட்டாயமோ பரீட்சையோ அவருக்கு இல்லாது விட்டாலும் அவரும் என்னோடு சேர்ந்து தமிழ் படித்தார். ஆரம்பத்தில் கொச்சைச் சிங்களத்தில் நானும், கொச்சைத் தமிழில் அவரும் கதைப்பது கவராசியமாக இருக்கும். எனினும் வெகுவிரைவிலேயே இருவரும் இருமொழிகளிலும் சரளமாகப் பேசப் பழகிவிட்டோம்.

எங்கள் இருவரிடையேயும் நட்பு மிகவும் நெருக்கமாக வந்த பின்னர் ஒருவார் இறுதியுடனான அரச விடுமுறையுடன் சேர்ந்ததாக நாம் இருவருமாக இந்திரசேனவின் வீட்டுக்கு காலிக்குச் சென்றோம். புதுவருட நாட்கள் என்பதால் முழுக் கிராமமும் மகிழ்ச்சியில் இருந்தது. காலி நகரில் இருந்து இந்திரசேனாவின் வீட்டுக்கு செல்லும் பாதையெங்கும் எங்களது கிராமங்களைப் போலவே இருந்தது. பணமரத்திற்குப் பதிலாக கிட்குள் மரங்களைக் காண முடிந்தது. எங்கள் வீடுகளில் இருக்கும் மா மரங்களைப் போல் அங்கு பலா மரங்களும் ஈரப் பலாக்காய் மரங்களும் இருந்தன. தென்னை மரங்களும் அங்கு இருந்தன.

இந்திரசேனவின் அப்பா அமரசேகர, அம்மா சிறியாவதி மற்றும் சகோதரர்களான இந்திக, புத்திக சகோதரிகளான இந்துராணி, சிறியாணி எல்லோரும் மிகவும் அன்படன் என்னை வரவேற்றார்கள். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பேக்கரி ஒன்றில் வேலை செய்த காலத்தையும், அப்போதிருந்த அந்நியோன்யத்தையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். 1956 இல் கொண்டு வரப்பட்ட தனிச் சிங்கள சட்டமும், குடியேற்றமும் அதன் பின்னர் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் மேற்கொண்ட சாத்தீகப் போராட்டமும், அதை அடக்க அரச ஆயுதப் படைகளைப் பயன்படுத்தியமை பற்றியும் நினைவு கூறந்தார். எல்லாம் அரசியல், பதவி ஆசை காரணமாக, ஜக்கியமாக இருந்த உறவுகளை கலைத்துவிட்டார்கள். 1958 கலவரத்தின் பின் நாம் ஊரோடு வந்துவிட்டதாகக் கூறி அந்த நாள் ஞாபகங்களை மீட்டார் இந்திரசேனவின் தந்தை. அந்தக் கலவரம் வந்திருக்காவிட்டால் தான் அங்கேயே ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணை மனக்கும் சாத்தியம் இருந்தது என்று கூறி நெடுமுச்செரிந்தார். ‘யாரையோ நினைக்கிறார்’

இந்திரசேன வீட்டில் உபசரிப்பு மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. இந்திரசேனவின் அம்மா வகை வகையாக சுவையான உணவுகளை சமீத்துத் தந்தார். பலாக்காய்க் கறி, அம்பரலங்கயாய் கூட்டுக்கறி, ஈரப்பலாக்காய், குழம்பு இல்லாத மீன் கறி என வித்தியாசமான கறிகள் மூலம் தினாறியடித்தார்.

இந்திரசேனவின் அண்ணா, தம்பி இருவரும் எடுத்த எடுப்பிலோயே நட்பாகப் பழகினார்கள். விடுமுறை நாட்கள் என்பதால் எல்லோரும் என்னொடு காலத்தை செலவிட்டார்கள். இந்திக, புத்திக, சிறியாணி என எல்லோருமாக எனக்கு ஊரைச் சுற்றிக் காட்டினார்கள். சிறியாணி அழகாகவும் நிறமாகவும் இருந்ததுடன் இயல்பாக உரையாடினாள். அப்போதெல்லாம் எங்கள் ஊரில் யுவதிகள் இளைஞர்களோடு அதிகம் உரையாடுவதில்லை. சிறியாணியின் உரையாடல் எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஒரு நாள் எல்லோரும் ஹிக்கடுவ கடற்கரைக்குச் சென்று நீராடி பொழுதை இனிமையாகக் கழித்தோம். கண்டி திரும்பிய பின்னரும் சிறியாணியின் நினைவு என்னை ஆக்கிரமித்தது. இப்படியொரு கலகலப்பான் பெண் தான் எனது வாழ்க்கைத் துணைபாக வரவேண்டும் என என்னிக்கொண்டேன். புதுவருடக் கொண்டாட்டங்கள் எம்மை ஒத்ததாகவே இருந்தன.

சில மாதங்களின் பின் இந்திரசேன என்னுடன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்த போது அவர் மிகவும் மகிழ்ந்தார். இந்திரசேனவைக் கண்டதும் என் தங்கைகள் அறையில் பதுங்கிலிட்டார்கள். வெகு சிரமப்பட்டே அவர்களை அழைத்து இந்திரசேனவுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். எனது அம்மா, அப்பாவுடன் இந்திரசேன் சரளாகப் பழகினார். அவர்களும் அவரை அண்டுடன் உபசரித்தார்கள். மானாண்டி சந்தைக்குச் சென்று அப்பா, ஆட்டிறைச்சி வாங்கி வந்தார். இன்னொரு நாள் கடற்கரைக்குச் சென்று மீன் வாங்கி வந்து ஷியல் கூழ் காய்ச்சினோம். அதன் காரமான சுவையை இந்திரசேன இரசித்துக் குடித்தார்.

இந்திரசேன விரும்பியதால் நயினா தீவுக்குச் சென்றோம். இத்தனை அருகில் இருந்தும் இதுதான் எனக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கும் முதற் தடவை. தங்கைகளும் இப் பயணத்தில் கலந்துகொண்டமை இந்திரசேனவுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவர்களைக் கேளி செய்து சிரிக்க வைத்தார். கடற் பயணத்தில் மேகலாவை கடலில் தள்ளி வீழ்த்தப் போவதாக பயமறுத்தினார் இந்திரசேன்.

“ஜேயோ இங்கே யாருக்கும் நீந்தத் தெரியாது” எனத் தங்கை மேகலா பயத்தோடு கூறினாள்.

“பயப்படாதீர்கள்.. எனக்கு நீச்சல் தெரியும்.. நான் காப்பாற்றுவேன்..” என்றார் இந்திரசேன். நாகபுஷணி அம்மனையும் நாகவிகாரை புத்தறையும் தரிசித்தோம். நாம் எல்லோரும் ஒரே அழியில் தான் வந்திருக்க வேண்டும் என இந்திரசேன் சொன்னபோது அது சரியென்றே எனக்கும் பட்டது. பின்னர் கண்டிக்குத் திரும்பினோம்.

எங்களது உறவு இனிமையாகத் தொடர்ந்தது. எம் நட்பில் விரிசல் ஏற்பட்டதில்லை. அடிக்கடி சிங்கள பத்திரிகைகளில் வருகின்ற இனவாத

மிகையான செய்திகளைப் படித்துவிட்டு என்னிடம் கூறுவார். தனிச்சிங்கள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததுதான் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணம். இந்த நாடு சீரழியப் போகிறது.

1977 ஆம் ஆண்டு கலவரத்தின் போது இந்திரசேன எனக்குத் துணையாக நின்று என்னை பாதுகாப்பு முகாமில் சேர்த்தார். தனது அப்பாவை 1958 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைத்த தமிழ்களை நினைவுகர்ந்தார். கலவரத்தோடு சென்ற நான் ஊருக்கு மாற்றம் பெற்று அங்கேயே தங்கிவிட்டேன். அதன் பின் சிலகாலம் எம்மிடையே கடித்த தொடர்பு இருந்தது. பின்னர் அற்றுப் போனது. சிறியாணியின் திருமணத்திற்கு அழைத்தும் போகவில்லை.

இடையில் இருபது முப்பது வருடங்கள் நடந்த யுத்தமும் அதன் தாக்கமும் எல்லோரையும் புரட்டிப் போட்டது. தமிழ் சிங்கள் மக்களிடையேயான உறவையும் நம்பிக்கையையும்தான்.

இன்று யுத்தம் முடிந்து சில வருடங்கள் கடந்த நிலையில் இந்திரசேனவுடனான சந்திப்பு. தலைமுடி நரைத்து முதுமையின் ஆக்கிரமிப்பு எம்மிடம் தெரிந்தது. தான் இப்போது கொழும்பில் இருப்பதாகவும், ஊர் திரும்புவதற்கு முன்னர் சந்திக்கும்படியும் கூறி தனது முகவரியைத் தந்தார், மறுநாள் ஞாயிற்றுக் கீழமை ஆதலினால் அவரது வீட்டிற்குச் சென்று உரையாடினேன். யுத்தக் கொடுமைகளும், யுத்தம் முடிந்தும் தீர்வு முன்வைக்கப்படாமையினால் ஏற்பட்ட அமைதியின்மை பற்றியும் உரையாடினோம். இருவர் கண்களும் கலங்கின.

“உனது தங்கை மேகலா எப்படி இருக்கிறாள்? யுத்தம் உங்களையும் பாதித்ததா?” என்று கேட்டதும் என் கண்கள் கலங்கின.

“மச்சான்.. மேகலாவும் அவளது கணவரும் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெடில் விழுந்து இறந்து போனார்கள்” என்றதும் இந்திரசேன, “ஓ.. என்ன கொடுமை?” என்று கண் கலங்கினார்.

“எனது மனைவி, மகன், பேரர் பின்னளைகள் இருவர் என நான்கு பேரை இறுதி யுத்த காலத்தில் நந்திக் கடலோரம் இழந்துவிட்டேன்..” என தொடர்ந்து கூறிய என்னால் அழுகையை அடக்க முடியவில்லை. அவர் என்னைத் தேற்றினார்.

சிறிது மௌனத்தின் பின்னர் இந்திரசேன தொடர்ந்தார். “எனது தங்கை சிறியாணியை நினைவிருக்கா? மத்திய வங்கி குண்டு வெடிப்பில் இறந்துவிட்டாள்” இந்திரசேனவின் வார்த்தையில் மனது சிதறியது. ‘எவ்வளவு

கலகலப்பான பெண்' கொடிய யுத்தம் எல்லோரையும் பாதித்துவிட்டது என நெடுமூச் செறிந்தேன்.

“எனக்கு ஒரு தடவை யாழ்ப்பாணத்தைப் பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது. அப்பாவும் ஆசைப்பட்டவர்” என்ற இந்திரசேன, மாத இறுதியில் தமது குடும்பத்தவர்கள் சகிதம் வருவதாகக் கூறினார்.

இந்திரசேன இளவுமது நண்பன். இப்போது ஆண்டுகள் பல கடந்து ஊருக்கு வருவதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அவர்களை சிறப்பாக உபசரித்து அனுப்ப வீடு இல்லை. விமான குண்டு வீச்சில் கற்குவியலாகப் போன எனது வீட்டைத் திருத்தவும் முடியாமல் அருகில் ஒரு சிறிய தற்காலிக குடிசையில் தான் தங்கியிருக்கிறோம். எனினும் நண்பர் வர விரும்புவதை மறுக்க முடியுமா?

இந்திரசேனவின் குடும்பத்தினர் வடபகுதிக்கு வரும் பாதையின் அழகையும், பாதையோரம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடங்களையும் பார்த்து வியப்படைந்ததாகக் கூறினார். இந்திரசேனவின் குடும்பத்தினரை நகர லொட்ஜில் தங்க வைத்தபோது அவருக்கு சந்தூ மனம் சங்கடமாக இருந்ததை உணர்ந்தேன். எனினும் அவர் என்னைப் புரிந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. மறுநாள் அவர்களை எனது கிராமத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற போது சிதைவுடைந்த வீடுகளும், பிற கட்டடங்களும் தரிசனமானபோது அவருக்கு மிகவும் கவலையாக இருந்தது. எனது தம்பியின் வீட்டில் அவர்களை உபசரித்து மதிய போசனமும் வழங்கிய பின்னர் எனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றேன். கற்குவியலாக இருந்த எனது வீட்டைக் கண்டு ஆச்சரியத்துடன்,

“புதிய வீடு கட்டுவதற்கு உதவவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

“இந்திய அரசின் உதவித் திட்டத்தில் சிலருக்கு வீடுகட்ட பணம் கிடைத்தது. எனக்கு இன்னமும் கிடைக்கவில்லை” என்றேன். இந்திரசேன அநுதாபத்துடன் என்னை நோக்கினார்.

“இவ்வளவு அழிவுகளை நான் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஆனால் இங்கு வந்து பார்த்தால் தான் தெரிகிறது மீனவும் குடியேற்றப்பட்டதாக ஊடகங்களில் பார்த்தபோது எல்லா வசதிகளும் செய்திருப்பார்கள் என்று நம்பினேன்” என்றார்.

“உண்மைதான்.. வருடக் கணக்கில் அகதி என்ற பெயரில் சிறை போல வைத்திருந்துவிட்டு கொண்டுவந்து சொந்த ஊர்களில் இறக்கி விட்டதைத்தான் மீள்குடியேற்றம் எனகிறார்கள். கணிசமானோரின் காணிகள் இன்னமும் ஆக்கிரமிப்பட்டே உள்ளது. சில கிளித் தெளிப்புகளைவிட இங்கு

பெரிதாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை. அடிப்படை வசதிகள், வாழ்வாதாரம், வதிவிடம், தொழில் வாய்ப்பு என பல சிக்கல்களுக்கு மக்கள் முகம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

“உண்மைதான்.. பார்த்தால் தெரிகிறது”

“வெளிநாட்டுக்கு அகதிகளாக சென்றவர்களின் உதவிகளும், இந்திய வீட்டுத்திட்ட உதவிகளும் இல்லாவிட்டால் நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருந்திருக்கும். பாதுகாப்புக்கு செலவிடும் பணத்தில் ஒரு பகுதியாவது மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு செலவிட்டால் மக்கள் மீண்டெழுந்திருப்பார்கள்..”

“ஆமா.. போர் முடிந்துவிட்டது.. ஆனாலும் இங்கே பல இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வீடுகள் இராணுவத்தினருக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன” என்று நிறுத்திய இந்திரசேன தொடர்ந்தார்.

“ம்.. இங்கு இராணுவத்தினர் உலா வருகிறார்கள். ஆனால் போரில் எத்தனை இளைஞர்கள் இராணுவத்தில் சேர்ந்து வீணாக பலியாகிவிட்டார்கள். உங்கள் இளைஞர்களின் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மரணங்கள் கூட அர்த்தமற்றவைதான். என்னுடைய முத்த மகனும் இராணுவத்தில் இணைந்து ஆணையிரவு சமரில் இறந்துவிட்டான்” இந்திரசேனவின் குரல் தளதளக்க கண்கள் கலங்கின. நான் அதிர்ச்சியுடன் அவரை நோக்கினேன்.

“உங்களுடைய மகனைப் போலவே என்னுடைய மகனையும் பரிகொடுத்துவிட்டேன். போராளியாக சென்றவன் ஒரு வருடத்திற்குள்ளாகவே இறந்துவிட்டான். அவனது உடலைக்கூட பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை” நானும் அழுதேன்.

இருவரிடையேயும் சிறிது நேர மௌனம் திரையிட்டிருந்தது. நான் மௌனத்தைக் கலைத்து பேச்சை மாற்றினேன்.

“இன்னொரு விசயம்.. இங்கு இப்போது மதுபானக் கடைகள் அதிகரித்துவிட்டன. போதைப் பொருட்களும் உலா வருகின்றன. இளைஞர்கள் போருக்குள் வாழ்ந்ததாலோ என்னவோ விரக்தியுற்றவர்களாக, வன்முறையாளராக மாறி வருகிறார்கள். கொள்ளள, கொலை, அடிதடி, பாலியல் வன்முறை என்பன அதிகரித்துவிட்டன.

“நானும் கவனித்தேன்.. நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த யாழ்ப்பாண மக்களின் இனிய முகங்களை காண முடியவில்லை. ம.... எப்படியெல்லாம் இருந்தவர்கள் இப்படி மாறிப் போளார்கள்” என்று நெடுமுச்செழிந்தார் இந்திரசேன!!!

வீட்ட தேடிக்ஞேனி

அ. முல்லைதிவ்யன்

எந்தன் பள்ளித் தோழியே
பாரமான மனத்தோடு
கேட்கின்றேன்..
நம் அழகிய ஊர் எங்கே?

நாம் இருவரும்
நடைபோடும்
பாதை வெளி எங்கும்
பூத்து நிற்கும்
கொடி மல்லிகைச் செடி
எங்கே?
ஆடிப்பாடிய பள்ளி முற்றம்
எங்கே?
பச்சைசக் கம்பளம்
விரித்திருந்த
ஊர்வெளி எங்கே?

அந்திசாயும் நேரம்
நாம் கூடியிருந்து கதைக்கும்
முற்றத்து ம ரமுந்திரிகைக்கு
அருகே
பாடும் குயில் இனம் எங்கே?

குண்டுச் சன்னங்களால்
சல்லடையாக்கப்பட்டிருக்கிறது
நமது கிராமம்..

வந்தாரை வாழவைத்த
எம் கிராமம்
அகதிகளால் நிறைந்து
போனதுவே
பின் விளக்குகள்

ஒளிர்ந்து கிராமத்தில்
இன்று மின்மினிப் பூச்சிகள்
கூட
பறக்கவில்லையே!

ஆட்லறி செலுத்திகளின்
புகையினாலோ
சிட்டுக் குருவிகள் தேன்
அருந்த வரவில்லை?
திரும்பிப் பர்த்தால்
பள்ளிக்கூடம் காணோம்
எங்கே தோழி?

அன்றோரு நாள்
எனது பிறந்த நாளன்று
சுபாஸ் சந்திரபோசின்
வாழ்க்கை வரலாற்றுப்
புத்தகத்தை
பரிசளித்த அந்த தோழன்
எங்கே?

தோழியே!
நாங்கள் மௌனிகள்
ஆகிவிட்டோம!!!

உண்மை போகும் இதயாந்திரி

சுறுக்கை

எஸ்.ஆர். பாலசுந்திரன்

அன்று பொங்கலோ பொங்கல் என்று ஒரே கொண்டாட்டம்தான். சந்திரனுடைய வீடு காலையிலேயே கலகலப்பாக இருந்தது. பொங்கல் பானை ஏற்றி பால்விட்டு அரசி போட்டு பொங்கினார்கள். மேலும் விதம் விதமான பலகாரம், பொங்கல், வெண்பொங்கல், வடை, பாயாசம், சாம்பார், பழவகைகள் குரியனுக்குப் படைத்த பின் சந்திரன், அவனது மனைவி, பிள்ளைகள் ஒன்றாக அமர்ந்து விருந்துண்டனர்.

சந்திரனுக்கு ஒரு நல்ல குணம் பசியென்று யார் வந்தாலும் உணவு கொடுப்பான். மருந்து உதவிகளும் செய்வான். அன்றும் பல ஏழைகள் வந்து பொங்கல் வாங்கிச் சென்றார்கள். ஆனாலும் நிறைய மிஞ்சிவிட்டது.

சந்திரன் வீட்டுக்கு தினமும் வருபவன் சோழ. அவன் நல்ல உழைப்பாளி. கைநீட்டி பிச்சை கேட்க மாட்டான். சந்திரனுக்குப் பல உதவிகள் செய்வான். கார் கழுவுவது, தோட்ட வேலைகள் செய்வது, வீடு துப்பரவு செய்வது போன்றன அவனது பிரதான வேலைகளாகும். சந்திரன் வீட்டில் வேலை இல்லாவிடின் வேறு இடங்களில் வேலை செய்வான். சிரித்த முகம். எப்போதும் தோய்த்த உடையையே அணிவான். சந்திரன் வீட்டுக்கு அரை மைல் தூரத்தில் குடிசை போட்டு வாழ்கின்றான். அவனுக்கு நிறைய குழந்தைகளும் இருந்தனர்.

அன்று பின்னேரம் சோழ வந்தான். சந்திரனின் மனைவியின் முகம் மலர்ந்தது.

'சோழ நிறைய பொங்கல் இருக்கிறது. உன் குழந்தைகளுக்குக் கட்டித் தரவா?' என்றாள்.

'வேண்டாம் அம்மா.. இன்று நாங்களும் பொங்கினோம். அயலவர்களும் நிறைய அனுப்பினார்கள்' என அவன் மறுத்துவிட்டான்.

சந்திரனின் மனைவிக்கு சிறிது கோபம். சோழ போன பின்னர்,

'பார்த்தீர்களா அவனது கொழுப்பை! பிச்சை வாங்கக் கூடாது என்றுதானே எமது பொங்கலை வேண்டாம் என்கிறான். இவனை இந்த வீட்டில் வந்து வேலை செய்ய இடம்கொடுக்கக் கூடாது' என உறுமினாள்.

சந்திரன் தன் மனைவியிடம், ‘அவன் கூறியது உண்மையாக இருக்கலாம்தானே.. எமது பொங்கலைக் கொண்டு போய் ஏறிவது சரியல்ல என்று நினைத்திருக்கலாம்’ என அவளைச் சமாதானப்படுத்தினான்.

அடுத்தநாள் மிகுதியாக இருந்த பொங்கலில் ஒரு பகுதியை குடாக்கி எண்ணெய் விட்டு வறுத்து புரியாணி தயாரித்தாள் சந்திரனின் மனைவி. சந்திரன் காலை விருந்தை உண்டுவிட்டு பத்திரிகையைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது சோழ வந்தான். புன்சிரிப்போடு தானே காரைக் கழுவினான். தோட்டத்தை சுத்தம் செய்தான். வழக்கமாக அவனுக்குக் கொடுக்கும் தேநீரை சந்திரனின் மனைவி வேண்டா வெறுப்பாக அவனுக்குக் கொடுத்தாள். அப்போது சோழ அவளிடம்,

‘என்னம்மா நேற்று மிஞ்சிய பொங்கல் இருந்தால் தாருங்களேன். எனது குழந்தைகளுக்கு மத்தியானம் சாப்பிட உதவுமே’ என்றான்.

சீரி எழுந்தான் சந்திரன். ‘என்னடா என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றாய்? நேற்று பொங்கல் வேண்டம் என்று கூறிவிட்டு இப்ப கேட்குதோ? அவ்வளவு ரோசம் உள்ள உனக்கு இப்ப ஏன் சாப்பாடு? போ இனிமேல் என முகத்தில் விழிக்காதே. இந்த வீட்டுப் பக்கமும் வராதே. இந்தா உனது இன்றைய வேலைக்கான சம்பளக் காச்’ என்றான்.

சோழ அசையவில்லை. ‘தொரே.. எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வந்துவிட்டர்களோ.. நேற்று பொங்கல் இருந்தது உண்மை. இன்று காலை நாறிவிட்டது. சுடுநீரில் போட்டுப் பிசைந்து குடும்பத்தினராகச் சாப்பிட்டோம். ஆனால் உங்களுடைய வீட்டில் அப்படியில்லையே. மிஞ்சிய சாப்பாட்டை குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைத்து இன்று குடாக்கி சாப்பிடுவீர்களோ. அது மட்டுமல்ல.. உங்கள் வீட்டுப் பொங்கலின் ருசியே தனி. அதுதான் இன்று அதைச் சாப்பிடக் கேட்டேன். நீங்கள்தானே சொல்வீர்கள் எவ்னொருவன் தனது தேவைக்கு மீறிய பொருட்களை வீணாக்குகின்றானோ அவன் நாட்டுக்கு துரோகம் செய்கிறான் என்று. மறந்துவிட்டர்களா தொரே? என்றான்.

சந்திரன் தம்பதியர் திகைத்துவிட்டனர். படிக்காதவன் ஒருவன் மேதை போல செயல்படுவான் என்பதை நம்ப முடியாதிருந்தது.

சந்திரனின் மனைவி மௌனத்தைக் கலைத்தாள். ‘சோழ மிஞ்சி இருக்கின்ற பொங்கலை வறுத்து பிரியாணி செய்து தருகின்றேன். இப்போது ஜயா சாப்பிட்டது போல பிரியாணியை நீயும் சாப்பிடு. நிறைய பலகாரங்களும் இருக்கின்றது. உன் மனைவி, குழந்தைகளுக்கும் கொண்டுபோய்க் கொடு’ என்றுவன் திரும்பி கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். உண்மை பேசும் இதயத்தைத் தரிசித்த சந்திரனும் மௌனமாக அறைக்குள் சென்றார்!!!

நினைவுகள்

காந்தான்ஞம் ருவீதா

கனவுகருக்குள் புதைந்து
காலம் ஓடியது
காகிதக் கப்பலாய்
கணாக்கள் நிறைவேறும் வரை!

விடியல்களோ வந்தது
பட்டாம்பூச்சியின் கனவை
பவித்திரமாய் நிறைவேற்ற
பல முயற்சிகளின் பின்!

நிறைவேற்றத்தின் தடைகள்
நெஞ்சிலே நீங்காத ரணங்களாய்
சிம்மாசனம் போட்டு உட்கார
நானோ பதிலடியாய்
விரட்டியடிக்க!

கிடைத்தன வெற்றிகள்
கின்னஸ் அல்லாவிட்டனும்
மனதை நிம்மதியுறச் செய்யும்
மகிழ்ச்சியை
அள்ளி வழங்கியபடி!

கணாக்கள் நிறைவேற
முட்டுக் கட்டைகளோ
ஏராளம் பாரில்
காலை சுற்றும் பாம்பு போல!

பிடித்து நீயும் விடித்தை
பிடுங்கினால்
வெற்றியோ நின் காலடியில்
இறையின் துணையோடு!!!

பூங்காவனம் கிடைக்குமிடங்கள்

பூங்காவனம் புத்தகசாலை	- கொழும்பு 06
பூங்காவனம் பதிப்பகம்	- கல்கிசை

பரியமான வாசகர்களே! உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை
வழங்குவதன் மூலம் 'பூங்காவனம்' சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு
உதவுங்கள்!

பூங்காவனம் யந்தீ வாசகர்ஞ்சீ

பூங்காவனம் இதழ் 25 இல் இடம்பெற்ற திருமதி. மைதிலி தயாபரன் அவர்களின் நேர்காணலை வாசித்தேன். நம் மத்தியில் வாழும் பல்வேறு திறமைகளுடன் கூடிய உயர் பதவி வகிக்கும் ஆளுமைமிக்க பெண்களை பூங்காவனம் எமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றது. பூங்காவனத்துக்கு என் பாராட்டுக்கள். ஒரு இலக்கியவாதியாக, மின் பொறியியலாளராக விளங்கும் அவரது கலை ஆர்வம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. இவ்வாறான பெண்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும்போது சந்தோசமாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கின்றது.

அதேபோல முட நம்பிக்கைகளின் காரணமாக திருமணங்கள் முறிந்து போவதை இகராம் தாஹாவின் காலம் மாறிவிட்ட போதிலும் என்ற கதை தத்துப்பமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. பதுளை பாஹிராவின் கவிதா ஆற்றல் அளப்பரியது. இருவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள். தொடர்ந்தும் பூங்காவனம் இலக்கியப் பூக்களால் மணம் வீச மனதார பிரார்த்திக்கின்றேன்!!!

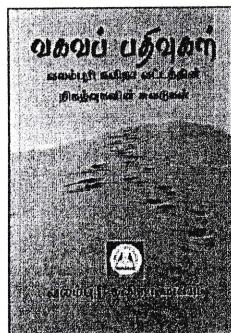
எம்.ரீ.எம். நவ்பர் - புத்தளம்

பூங்காவனம் இதழின் துணை ஆசிரியர் எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்கள் இதழ் 25 இல் எழுதியிருந்த சமூக ஊடகங்கள் என்ற கட்டுரை மிகவும் பயனுள்ள கட்டுரையாகும். ஊடகங்களின் வகைகள், அவற்றின் பங்களிப்பு, ஊடகங்கள் பேண வேண்டிய நடுநிலைமை என்பவற்றை இக்கட்டுரை ஆழமாகவும், செறிவாகவும் விளக்கியுள்ளது.

ஆசிரியர் தனது தலையங்கத்தில் இலங்கையில் இடம்பெற்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றி பேசியிருக்கின்றார். இவ்வாறான ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் சமகாலத்தில் நடக்கின்ற விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதானது இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பதை நிறுபிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மாத்திரமன்றி ஆசிரியர் பக்கம், குறித்த மாதங்களில் அனுஷ்டிக்கப்படும் தினங்களையும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தும் பணியைச் செய்கின்றது. பூங்காவனத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

மு. சதீஸ் - மாழ்ப்பாணம்

நூல்கள் பூங்கள்

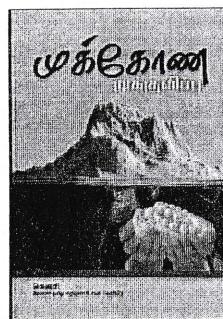

நூலின் பெயர் - முக்கோண முக்குளிப்பு
 நூலின் வகை - கட்டுரை
 நூலாசிரியர் - கௌசி
 வெளியீடு - ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

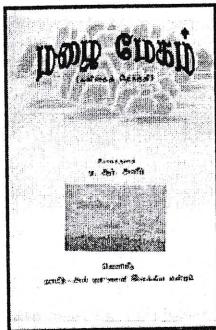
நூலின் பெயர் - முஸ்லிம் அரசியலின் இயலாமை
 நூலின் வகை - அரசியல்
 நூலாசிரியர் - எம்.எம்.எம். நாறுல் ஹக் விலை - 300 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - வகுப் பதிவுகள்
 நூலின் வகை - ஆவணம்
 தொகுப்பாளர்கள் - மேமன் கவி,
 நஜ்முல் ஹஸைன்
 வெளியீடு - வலம்புரி கவிதா வட்டம்

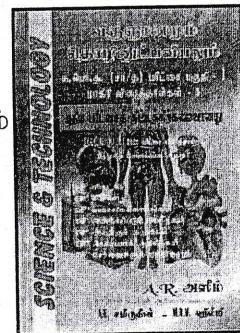

நூலின் பெயர் - பிழை திருத்தம்
 நூலின் வகை - நாவல்
 நூலாசிரியர் - இரஷாத் ஹஸைன்
 வெளியீடு - அப்துல் பாலித் பதிப்பகம்
 விலை - 300 ரூபாய்

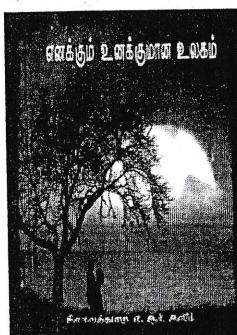

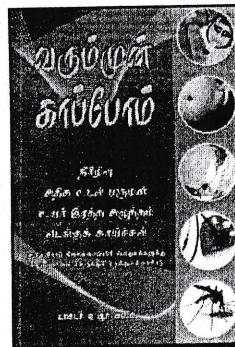
நாலின் பெயர் - மழை மேகம்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - ஏ.ஆர். அஸீம்
வெளியீடு - ஹமீத் அல் ஹாஸெனி
இலக்கிய மன்றம்
விலை - 50 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - விஞ்ஞானமும் தொழினுட்பவியலும்
நாலின் வகை - விஞ்ஞானம்
நாலாசிரியர் - ஏ.ஆர். அஸீம்
வெளியீடு - கல்லூரின்ன கலை முத்து பிரசரம்
விலை - 80 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - எனக்கும் உனக்குமான உலகம்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - ஏ.ஆர். அஸீம்
விலை - 250 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - வரும்முன் காப்போம்
நாலின் வகை - மருத்துவம்
நாலாசிரியர் - ஏ.ஆர். அஸீம்
விலை - 150 ரூபாய்

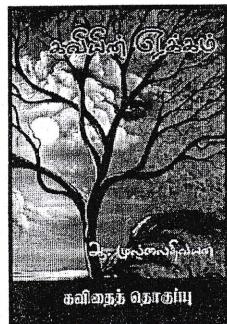
நூலின் பெயர் - நல்லதோர் கனவும்
அந்தறிப் போரும்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஆ. முல்லைதிவ்யன்
வெளியீடு - வர்ணா வெளியீடு
விலை - 130 ரூபாய்

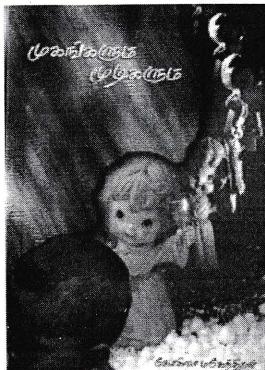
நூலின் பெயர் - கவியின் ஏக்கம்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஆ. முல்லைதிவ்யன்
வெளியீடு - வர்ணா வெளியீடு
விலை - 150 ரூபாய்

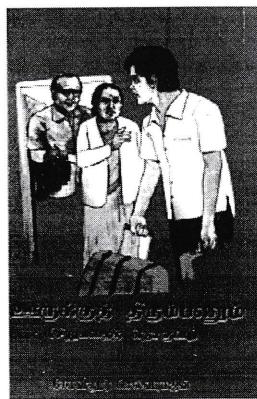
நூலின் பெயர் - அம்மா காத்திருக்கக்கூடும்
நூலின் வகை - க(வி)தை
நூலாசிரியர் - ஆ. முல்லைதிவ்யன்
வெளியீடு - வர்ணா வெளியீடு
விலை - 100 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஆ. முல்லைதிவ்யன்
வெளியீடு - பொலிகை கலை
இலக்கிய மன்றம்

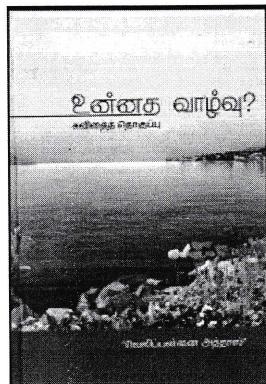

நூலின் பெயர் - உன்னத வாழ்வு
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - வெலிப்பனன் அத்தாஸ்
 வெளியீடு - மொடர்ன் ஸ்டடி சென்றூர்
 விலை - 250 ரூபாய்

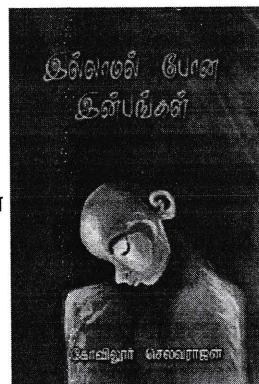

நூலின் பெயர் - இல்லாமல் போன இன்பங்கள்
 நூலின் வகை - கட்டுரை
 நூலாசிரியர் - கோவிலூர் செல்வராஜன்
 வெளியீடு - மித்ர ஆர்ட்ஸ் & கிரியேஷன்ஸ்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - முகங்களும் முடிகளும்
 நூலின் வகை - சிறுக்கை
 நூலாசிரியர் - கோகிலா மகேந்திரன்
 வெளியீடு - கலை இலக்கியக் களம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - ஊருக்குத் திரும்பனும்
 நூலின் வகை - சிறுக்கை
 நூலாசிரியர் - கோவிலூர் செல்வராஜன்
 வெளியீடு - மெய்கண்டான் நிறுவனம்
 விலை - 200 ரூபாய்

With Best Compliments From...

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740

Email - luckyland@slt.net.lk

Designed By - Rimza Mohamed